

Zbornik sudske prakse

MIŠLJENJE NEZAVISNOG ODVJETNIKA
GIOVANNIJA PITRUZZELLE
od 1. srpnja 2021.¹

Predmet C-891/19 P

**Europska komisija
protiv**

Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd

„Žalba – Damping – Provedbena uredba (EU) 2017/804 – Uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika – Uredba (EU) 2016/1036 – Članak 3. stavci 2., 3. i 6. i članak 17. – Utvrđivanje štete – Analiza nelojalnog sniženja cijena – Komisijina obveza da uzme u obzir segmente tržišta koji se odnose na dotični proizvod kao i ukupnu prodaju sličnih proizvoda proizvođača iz Unije koji su predmet uzorka”

1. Utvrđivanje štete industriji Unije prouzročene dampinškim uvozom bitan je uvjet za donošenje antidampinških mjera. U analizi kojom se utvrđuje postojanje takve štete Europska komisija mora, među ostalim, provesti objektivno ispitivanje učinaka tog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije, osobito utvrđivanjem postojanja sniženja cijena.

2. Je li prilikom tog složenog ispitivanja Komisija obvezna, i ako jest, u kojim slučajevima, uzeti u obzir segmente tržišta koji se odnose na proizvod o kojem je riječ? Mora li ta institucija u okviru tog ispitivanja uzeti u obzir ukupnu prodaju istovjetnih proizvoda proizvođača iz Unije koji su bili predmet uzorka u svrhu ispitnog postupka? Koji je u tom pogledu intenzitet sudskog nadzora koji sud Unije mora provoditi nad tom vrstom analize koju provodi Komisija, a koja podrazumijeva ocjenu složenih ekonomskih situacija?

3. To su u biti glavna pitanja istaknuta u ovom predmetu, koja se odnose na žalbu kojom Europska komisija od Suda zahtijeva ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 24. rujna 2019., Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija (u daljnjem tekstu: „pobijana presuda”²), kojom je poništena Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/804 od 11. svibnja 2017. o uvođenju antidampinške pristojbe na određene vrste cijevi podrijetlom iz Narodne Republike Kine³.

¹ Izvorni jezik: talijanski

² T-500/17, neobjavljena, EU:T:2019:691

³ Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/804 od 11. svibnja 2017. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza (osim od lijevanog željeza) ili čelika (osim nehrđajućeg čelika), kružnog poprečnog promjera većeg od 406,4 mm, podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2017., L 121, str. 3.)

I. Pravni okvir

4. Člankom 3. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (u daljnjem tekstu: „Osnovna uredba”)⁴, naslovljenim „Utvrđivanje štete” određuje se:

„1. U skladu s ovom Uredbom, izraz ‚šteta’, ako nije drukčije navedeno, znači materijalna šteta industriji Unije, prijetnja materijalne štete industriji Unije ili materijalno zaostajanje u razvoju industrije, te se tumači u skladu s odredbama ovog članka.

2. Šteta se utvrđuje na temelju pozitivnih dokaza i obuhvaća objektivno ispitivanje:

(a) obujma dampinškog uvoza i učinka dampinškog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije; i

(b) posljedični utjecaj dampinškog uvoza na industriju Unije.

3. S obzirom na obujam dampinškog uvoza, razmatra se je li došlo do znatnog porasta dampinškog uvoza, u apsolutnom iznosu ili relativno u odnosu na proizvodnju ili potrošnju u Uniji. U vezi s učinkom dampinškog uvoza na cijene, razmatra se je li dampinškim uvozom došlo do značajnog sniženja cijene u usporedbi s cijenom istovjetnog proizvoda industrije Unije, odnosno je li takav uvoz na drugi način utjecao na sniženje cijene u velikoj mjeri, odnosno spriječio rast cijene u velikoj mjeri, a do kojega bi inače došlo. Jedan ili nekoliko navedenih čimbenika ne moraju nužno biti odlučujući.

[...]

5. Ispitni postupak o učincima dampinškog uvoza na dotičnu industriju Unije uključuje i procjenu svih relevantnih gospodarskih čimbenika i pokazatelja koji utječu na stanje u toj proizvodnji [...].

6. Na temelju svih relevantnih dokaza predstavljenih u vezi sa stavkom 2. mora se dokazati da dampinški uvoz nanosi štetu u smislu ove Uredbe. Konkretno, to podrazumijeva dokazivanje da su obujam uvoza i/ili razine cijena utvrđeni u skladu sa stavkom 3. odgovorni za učinak na industriju Unije, a kako je predviđeno stavkom 5., i da je taj učinak prisutan u mjeri koja se može smatrati znatnom.

7. Ispituju se također i svi ostali čimbenici, osim dampinškog uvoza, koji istodobno nanose štetu industriji Unije kako bi se osiguralo da šteta koju nanesu ti drugi čimbenici ne bude pripisana dampinškom uvozu prema stavku 6. U tom pogledu mogu se razmatrati čimbenici koji uključuju: obujam i cijene uvoznih proizvoda koji se ne prodaju po dampinškim cijenama, smanjenje potražnje ili promjene strukture potrošnje, ograničavajuću trgovinsku praksu i konkurenciju između proizvođača trećih zemalja i proizvođača Unije, razvoj tehnologije te izvozne rezultate i produktivnost industrije Unije.”

⁴ SL 2016., L 176, str. 21.

II. Činjenice i sporna uredba

5. Nakon pritužbe Komisija je 13. veljače 2016. pokrenula antidampinški ispitni postupak u vezi s uvozom određenih bešavnih cijevi od željeza (osim lijevanog željeza) ili čelika (osim nehrđajućeg čelika), kružnog poprečnog presjeka, vanjskog promjera većeg od 406,4 mm (u daljnjem tekstu: „dotični proizvod”), podrijetlom iz Narodne Republike Kine.

6. Tijekom ispitnog postupka Hubei Xinyegang, društvo sa sjedištem u Kini koje proizvodi i izvozi bešavne cijevi u Uniju, odabrano je za sudjelovanje u uzorku kineskih proizvođača izvoznika u skladu s člankom 17. Osnovne uredbe.

7. Komisija je 11. studenoga 2016. donijela Uredbu (EU) 2016/1977 o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz proizvoda koji se smatra da je podrijetlom iz Narodne Republike Kine (u daljnjem tekstu: „Privremena uredba”)⁵.

8. Komisija je 11. svibnja 2017. donijela spornu uredbu, čijim se člankom 1. predviđa primjena konačne antidampinške pristojbe na sve kineske proizvođače izvoznike dotičnog proizvoda. Što se tiče proizvoda koje proizvodi i izvozi društvo Hubei Xinyegang, stopa antidampinške pristojbe utvrđena je na 54,9 %.

III. Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

9. Društvo Hubei Xinyegang podnijelo je 7. kolovoza 2017. tužbu pred Općim sudom kojom je zahtijevalo poništenje sporne uredbe, ističući četiri tužbena razloga u prilog svojoj tužbi.

10. Opći je sud analizirao samo prvi tužbeni razlog, podijeljen na dva dijela i koji se temelji na povredi članka 3. stavaka 2. i 3. Osnovne uredbe te članka 3.1. i 3.2. Sporazuma o provedbi članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994.⁶ (u daljnjem tekstu: Sporazum o antidampingu”), te drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 3. stavka 6. navedene uredbe i članka 3.5. tog sporazuma.

11. Međutim, u pobijanoj presudi, nakon što je odbio prvi dio prvog tužbenog razloga⁷, pitanje na koje se ne odnosi ovaj predmet, Opći je sud prihvatio drugi dio prvog tužbenog razloga koji je istaknulo društvo Hubei Xinyegang u vezi s metodom koju je Komisija primijenila u okviru utvrđivanja postojanja štete radi usporedbe cijena dampinškog uvoza i cijena proizvoda koje prodaje industrija Unije. Opći sud presudio je da Komisija nije uzela u obzir sve relevantne podatke u predmetnom slučaju u okviru analize sniženja cijena i učinka dampinškog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije, čime je povrijedila članak 3. stavke 2. i 3. Osnovne uredbe. Pri donošenju tog zaključka Opći sud se osobito pozvao na izvješće Žalbenog tijela koje je osnovalo Tijelo za rješavanje sporova Svjetske trgovinske organizacije (WTO) (u daljnjem tekstu „Žalbeno tijelo WTO-a”) u sporu „Kina – Mjere uvođenja antidampinških pristojbi na bešavne cijevi od nehrđajućeg čelika visokih performansi „HP-SSST” podrijetlom iz Japana” (WT/DS 454/AB/R i WT/DS 460/AB/R od 14. listopada 2015.; u daljnjem tekstu: izvješće Žalbenog tijela) i svoju presudu od 28. listopada 2004., Shanghai Teroka Electronic/Vijeće (T-35/01, EU:T:2004:317; u daljnjem tekstu: presuda u predmetu Shanghai Teraoka).

⁵ SL 2016., L 305, str. 1.

⁶ SL 1994., L 336, str. 103. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 112.)

⁷ Vidjeti točke 48. do 52. pobijane presude.

12. Opći je sud smatrao, kao prvo, da je Komisija, iako je utvrdila postojanje triju tržišnih segmenata koji se odnose na dotični proizvod, pogrešno propustila uzeti u obzir tu segmentaciju u okviru svoje analize o sniženju cijena i, općenitije, u svojoj analizi učinaka dampinškog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije⁸. Kao drugo, Opći sud je prihvatio argument društva Hubei Xinyegang prema kojem je Komisija u analizi sniženja cijena pogrešno propustila uzeti u obzir 17 vrsta proizvoda od 66 koje prodaju proizvođači iz Unije uključeni u uzorak. Naposljetku, Opći sud smatrao je da se zaključci do kojih je došao ne mogu dovesti u pitanje dokazima koje je Komisija dostavila u spis nakon rasprave u kasnom stadiju postupka.

13. Nadalje, Opći sud također je prihvatio drugi tužbeni razlog koji je istaknulo društvo Hubei Xinyegang, koji se temelji na povredi članka 3. stavka 6. Osnovne uredbe i članka 3.5. Sporazuma o antidampingu⁹. Opći je sud u biti presudio da, zaključivši u razmatranju prvog tužbenog razloga da Komisija nije uzela u obzir sve relevantne elemente za utvrđivanje sniženja cijena i učinka uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije, također valja smatrati da se Komisijin zaključak o postojanju uzročno-posljedične veze u smislu članka 3. stavka 6. Osnovne uredbe temeljio na nepotpunoj činjeničnoj osnovi¹⁰.

14. Opći sud stoga je poništio spornu uredbu u dijelu u kojem se odnosila na društvo Hubei Xinyegang, a da nije ispitao druge tužbene razloge koje je ono istaknulo u prilog svojoj tužbi.

IV. Zahtjevi stranaka

15. Komisija u svojoj žalbi od Suda zahtijeva da ukine pobijanu presudu; odbije kao neosnovane prvi i drugi tužbeni razlog u prvostupanjskom postupku; vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje o ostalim tužbenim razlozima; naknadno odluči o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka.

16. Hubei Xinyegang od Suda zahtijeva da odbije žalbu; podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje kako bi ispitao preostale tužbene razloge; naloži Komisiji snošenje troškova žalbenog postupka i postupka pred Općim sudom.

17. ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Válcovny trub Chomutov a.s. i Vallourec Deutschland GmbH (u daljnjem tekstu: ArcelorMittal i dr.), koji su intervenirali pred Općim sudom u potporu zahtjevu Komisije¹¹, zahtijevaju od Suda da ukine pobijanu presudu; odbije prvi i drugi tužbeni razlog u prvostupanjskom postupku kao pravno neosnovane; vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje o trećem i četvrtom tužbenom razlogu u prvostupanjskom postupku; naloži društvu Hubei Xinyegang snošenje troškova ove žalbe te da naknadno odluči o troškovima.

V. Analiza žalbe

18. U prilog svojoj žalbi Komisija, koju podupiru ArcelorMittal i dr., ističe šest žalbenih razloga, koji se mogu podijeliti u tri skupine.

⁸ Vidjeti točke 59. do 67. pobijane presude.

⁹ Vidjeti točke 82. do 89. pobijane presude.

¹⁰ Vidjeti osobito točku 88. pobijane presude.

¹¹ Rješenje predsjednika sedmog vijeća Općeg suda od 24. siječnja 2018. Vidjeti točku 12. pobijane presude.

19. Prvim trima žalbenim razlozima nastoji se osporiti dio pobijane presude u kojem je Opći sud prigovorio Komisiji da je u svojoj analizi sniženja cijena pogrešno propustila uzeti u obzir različite segmente tržišta koji se odnose na dotični proizvod¹².

20. Četvrtim i petim žalbenim razlogom nastoji se osporiti dio pobijane presude u kojem je Opći sud zaključio da je Komisija u svojoj analizi sniženja cijena pogrešno propustila uzeti u obzir cijene 17 vrsta proizvoda od 66 koje prodaju proizvođači iz Unije uključeni u uzorak¹³.

21. Naposljetku, svojim šestim žalbenim razlogom Komisija tvrdi da je Opći sud primijenio pogrešan stupanj intenziteta sudskog nadzora.

22. Prije analize žalbenih razloga koje je istaknula Komisija smatram svrsishodnim iznijeti nekoliko uvodnih napomena.

A. Uvodne napomene

23. Ovaj se predmet odnosi na analizu sniženja cijena koju Komisija provodi u okviru antidampinškog postupka kako bi utvrdila postojanje štete industriji Unije. Utvrđivanje takve štete bitan je uvjet za donošenje antidampinških mjera¹⁴. Odredbe kojima se uređuje postojanje štete predviđene su člankom 3. Osnovne uredbe.

24. U tom pogledu, kao prvo, valja istaknuti da, kao što je to istaknuo Opći sud¹⁵, stavci 1., 2. i 3. članka 3. Osnovne uredbe sadržavaju odredbe koje su u biti istovjetne onima iz članka 3.1. i 3.2. Sporazuma o antidampingu. Iz toga proizlazi namjera zakonodavca Unije da tim odredbama u pravu Unije provede posebnu obvezu preuzetu u okviru sporazumâ WTO-a¹⁶. U tim okolnostima i u tom je pogledu na sudu Unije da nadzire zakonitost sporne uredbe s obzirom na te odredbe Sporazuma o antidampingu¹⁷. U okviru takvog nadzora zakonitosti sud Unije treba također uzeti u obzir tumačenje različitih odredbi tog sporazuma koje je izvršilo Tijelo za rješavanje sporova WTO-a¹⁸.

25. Nadalje, kao drugo, valja istaknuti da iz članka 3. stavka 2. Osnovne uredbe proizlazi to da se šteta mora utvrđivati na temelju pozitivnih dokaza i obuhvaća objektivno ispitivanje, s jedne strane, obujma dampinškog uvoza i učinaka dampinškog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije te, s druge strane, posljedičnog utjecaja dampinškog uvoza na industriju Unije.

26. Što se tiče konkretno analize učinaka dampinškog uvoza na cijene istovjetnog proizvoda na tržištu Unije, iz članka 3. stavka 3. druge rečenice Osnovne uredbe proizlazi da treba razmotriti je li dampinškim uvozom došlo do znatnog sniženja cijene u usporedbi s cijenom istovjetnog proizvoda industrije Unije ili, drugim riječima, je li došlo do „znatnog sniženja cijena”¹⁹.

¹² Vidjeti točke 59. do 67. i 77. do 79. pobijane presude.

¹³ Vidjeti točke 68. do 76. pobijane presude.

¹⁴ Naime, iz članka 1. stavka 1. Osnovne uredbe proizlazi da se antidampinška pristojba može primijeniti na svaki proizvod po dampinškim cijenama isključivo ako puštanje tih proizvoda u slobodan promet u Uniji nanosi štetu.

¹⁵ Vidjeti točke 30. i 54. pobijane presude.

¹⁶ U tom pogledu vidjeti presudu od 16. srpnja 2015., Komisija/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, t. 44. do 46. i navedena sudska praksa).

¹⁷ Vidjeti po analogiji presudu od 9. siječnja 2003., Petrotub i Republica (C-76/00 P, EU:C:2003:4, t. 56.).

¹⁸ Vidjeti po analogiji presudu od 6. listopada 2020., Komisija/Mađarska (Viša zabrana) (C-66/18, EU:C:2020:792, t. 92.).

¹⁹ Kao što to proizlazi iz teksta prethodno navedenih relevantnih odredbi, analizom učinaka na cijene može se, osim određivanja sniženja cijena, utvrditi da je učinak dampinškog uvoza bilo znatno sniženje cijena ili sprečavanje povećanja do kojih bi inače došlo.

27. Utvrđivanje učinaka dampinškog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda industrije Unije, a posebice utvrđivanje postojanja sniženja cijena, podrazumijeva ispitivanje odnosa koji postoji između cijena navedenog uvoza i cijena istovjetnih proizvoda, ispitivanje koje pretpostavlja da je izvršena usporedba između tih dviju cijena²⁰.

28. Međutim, člankom 3. Sporazuma o antidampingu i, posljedično, člankom 3. Osnovne uredbe ne predviđa se posebna metoda analize radi utvrđivanja postojanja štete ni, konkretnije, sniženja cijena²¹. Međutim, ta se analiza mora temeljiti na pozitivnim dokazima i objektivnom ispitivanju te stoga mora biti nepristrana i pravična uzimajući njome u obzir sve relevantne dokaze²².

29. Osim toga, u tom se pogledu mora istaknuti da, u skladu sa sudskom praksom Suda, u području zajedničke trgovinske politike i osobito u području mjera za zaštitu trgovine institucije Unije raspolažu širokom diskrecijskom ovlasti zbog složenosti gospodarskih i političkih pitanja koja moraju razmatrati²³. Sud je izričito priznao da ta široka diskrecijska ovlast postoji osobito u pogledu utvrđivanja postojanja štete nanesene industriji Unije²⁴.

30. Kao što je to Opći sud pravilno istaknuo, analiza sniženja cijena kao i, općenitije, analiza učinaka dampinškog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda industrije Unije nedvojbeno podrazumijeva ocjenu složenih gospodarskih situacija²⁵, što, kao što ćemo detaljnije vidjeti u analizi šestog žalbenog razloga, utječe na stupanj sudskog nadzora koji provodi sud Unije.

31. Kao treće, što se konkretno tiče predmetnog slučaja, potrebno je pojasniti određene činjenične elemente koje je utvrdio Opći sud, a koji nisu sporni među strankama.

32. Komisija je najprije u okviru antidampinškog ispitnog postupka smatrala da se dotični proizvod sastoji od određenih bešavnih cijevi od željeza (osim od lijevanog željeza) ili čelika (osim od nehrđajućeg čelika), kružnog poprečnog presjeka, vanjskog promjera većeg od 406,4 mm, podrijetlom iz Narodne Republike Kine²⁶. Utvrdila je postojanje triju tržišnih segmenata koji se odnose na taj proizvod, jedan u području nafte i plina, jedan u području proizvodnje električne energije i jedan u području graditeljstva²⁷. Iako je definicija dotičnog i istovjetnog proizvoda osporavana tijekom upravnog postupka, društvo Hubei Xinyegang nije je osporilo pred Općim sudom i stoga je treba smatrati konačnom.

33. Nadalje, valja istaknuti da je u predmetnom slučaju Komisija provela analizu kojom je odredila sniženje cijena kineskog uvoza u odnosu na cijene industrije Unije usporedivši uvozne cijene s cijenama industrije Unije koristeći se sustavom kontrolnog broja proizvoda (PCN; u daljnjem tekstu također: metoda PCN-a).

²⁰ Vidjeti u tom smislu izvješće Žalbenog tijela, t. 5.158. i 5.161. (druga upućivanja). Ta su načela u biti navedena u točkama 32. i 56. pobijane presude.

²¹ Vidjeti izvješće Žalbenog tijela, t. 5.141. (druga upućivanja na bilješku 340.). Vidjeti također točku 33. pobijane presude.

²² Vidjeti izvješće Žalbenog tijela, t. 5.180.

²³ Vidjeti, među ostalim, presudu od 19. rujna 2019., Trace Sport (C-251/18, EU:C:2019:766, t. 47. i navedena sudska praksa).

²⁴ Presuda od 10. srpnja 2019., Caviro Distillerie i dr./Komisija (C-345/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:589, t. 15. i navedena sudska praksa)

²⁵ Vidjeti točku 33. pobijane presude.

²⁶ Uvodna izjava 19. Privremene uredbe, potvrđena točkom 28. sporne uredbe

²⁷ Vidjeti uvodne izjave 22., 25. i 108. sporne uredbe.

34. U skladu s tom metodom, svakoj vrsti proizvoda koju proizvode i prodaju kineski proizvođači izvoznici u uzorku i svakoj vrsti proizvoda koju proizvode i prodaju proizvođači iz Unije u uzorku dodijelio se samo jedan PCN, koji je ovisio o glavnim obilježjima proizvoda²⁸. Vrste proizvoda uvezenih iz Kine tako su na temelju PCN-a uspoređene s proizvodima koje proizvodi i prodaje industrija Unije s istovjetnim ili sličnim obilježjima²⁹. Za izračun sniženja cijena Komisija je prema PCN-u usporedila prodajne cijene proizvođača iz Unije u uzorku s prodajnim cijenama kineskih proizvođača izvoznika u uzorku. Za svaki PCN u pogledu kojeg su postojale odgovarajuće prodaje Komisija je utvrdila maržu sniženja. Zatim je izračunala ponderiranu prosječnu maržu sniženja za dotični proizvod u pogledu svakog kineskog izvoznika u uzorku. Upotreba te metode dovela je do utvrđivanja marži sniženja cijena između 15,2 % i 29,1 %³⁰. Uporabu metode PCN-a kao metode usporedbe nije, kao takvu, osporilo društvo Hubei Xinyegang³¹.

35. Naposljetku, utvrđeno je i među strankama nije sporno da je ukupan kineski uvoz bio predmet analize u okviru utvrđivanja sniženja cijena³².

B. Prva tri žalbena razloga u vezi s prigovorom koji se temelji na neuzimanju u obzir tržišnih segmenata koji se odnose na dotični proizvod u okviru ispitivanja sniženja cijena i učinaka uvoza na cijene

36. Svojim prvim trima žalbenim razlozima Komisija osporava pobijanu presudu u dijelu u kojem je Opći sud u točkama 59. do 67. utvrdio da je Komisija u svojoj analizi sniženja cijena pogrešno propustila uzeti u obzir različite tržišne segmente koji se odnose na dotični proizvod. U svojem trećem žalbenom razlogu Komisija osobito osporava točke 77. do 79. pobijane presude, u kojima je Opći sud odbio određene dokaze koje je Komisija podnijela na njegov zahtjev nakon rasprave u prvostupanjskom postupku.

1. Pobijana presuda

37. U točkama 59. do 67. pobijane presude Opći je sud smatrao nespornim to da Komisija, iako je utvrdila postojanje triju tržišnih segmenata koji se odnose na dotični proizvod, nije uzela u obzir tu segmentaciju u okviru analize sniženja cijena.

38. Međutim, Opći je sud utvrdio da predmetni slučaj obilježavaju četiri elementa (analizirani u točkama 61., 62., 63. odnosno 64. pobijane presude): kao prvo, sve vrste proizvoda koji su obuhvaćeni istovjetnim proizvodom nisu bile izravno zamjenjive sa stajališta potražnje, čak i ako su proizvođači mogli preusmjeriti svoju ponudu; kao drugo, upotreba različitih sirovina u proizvodnji tih vrsta proizvoda utjecala je na razlike u cijenama između tržišnih segmenata koje su, kao što to proizlazi iz izvješća Žalbenog tijela, predstavljale relevantan element koji treba uzeti u obzir u svrhu analize sniženja cijena; kao treće, Komisija je potvrdila da se 75,1 % kineskog uvoza u uzorku usredotočilo na segment graditeljstva, koji se, kao što to proizlazi iz presude u predmetu Shanghai Teraoka, trebao zasebno analizirati; kao četvrto, iz Privremene uredbe proizlazilo je da je više od 60 % prodaje većine proizvođača iz Unije bilo povezano s naftnom i plinskom industrijom.

²⁸ U ovom slučaju uzela su se u obzir sljedeća svojstva: vrsta proizvoda, vanjski promjer, debljine stijenki, kaljenje i temperiranje, duljinu, kraj cijevi i ispitivanje. Vidjeti uvodnu izjavu 24. sporne uredbe.

²⁹ Vidjeti uvodnu izjavu 24. sporne uredbe.

³⁰ Uvodna izjava 69. sporne uredbe i točka 37. pobijane presude

³¹ Točka 37. pobijane presude

³² Vidjeti točku 38. pobijane presude.

39. Opći sud zatim je u točki 65. pobijane presude istaknuo da je Komisija u spornoj uredbi uspostavila vezu između analize sniženja cijena dampinškog uvoza i razvoja cijena industrije Unije, koja je ipak bila općenito određena, a da nije razlikovala različite segmente tržišta.

40. U tim je okolnostima Opći sud u točki 66. pobijane presude zaključio da Komisija, time što nije uzela u obzir segmentiranje tržišta dotičnog proizvoda u okviru svoje analize sniženja cijena i, općenitije, učinka dampinškog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije, nije utemeljila svoju analizu na svim relevantnim podacima u predmetnom slučaju. Nadalje, Opći je sud u točki 67. pobijane presude dodao da se s obzirom na četiri elementa navedena u točki 38. ovog mišljenja Komisija morala barem uvjeriti da sniženje cijena industrije Unije ne potječe iz segmenta na kojem je kineski uvoz imao ograničenu prisutnost ili u kojem se razina sniženja – pod uvjetom da postoji – ne može smatrati „znatnom” u smislu članka 3. stavka 3. Osnovne uredbe. Opći sud smatrao je da taj zaključak ne dovodi u pitanje to da je Komisija, kao u predmetnom slučaju, primijenila metodu PCN-a ako je ta metoda bila dio analize kojom se uzima u obzir segmentacija tržišta.

41. Naposljetku, u točkama 77. i 79. pobijane presude Opći je sud ocijenio da se zaključci do kojih je došao ne mogu dovesti u pitanje dokazima koje je Komisija nakon rasprave dostavila u spis u kasnom stadiju postupka. Naime, Komisija se u prilog spornoj uredbi nije mogla prema mišljenju Općeg suda valjano pozvati na razloge koji u njoj nisu navedeni i koje je istaknula tek nakon podnošenja tužbe.

2. Argumentacija stranaka

a) Prvi žalbeni razlog, koji se odnosi na nepostojanje obveze Komisije da provede analizu štete po segmentu tržišta

42. Svojim prvim žalbenim razlogom, koji se dijeli na tri dijela, Komisija, koju podupiru ArcelorMittal i dr., osporava zaključak Općeg suda prema kojem je ona, iako su sve cijevi na koje se odnosi ispitni postupak nesporno jedan „istovjetan proizvod”, ipak trebala provesti analizu štete po segmentu tržišta.

43. U prvom dijelu Komisija tvrdi da je Opći sud, zaključivši da je bila dužna provesti zasebno ispitivanje sniženja cijena u pogledu svakog tržišnog segmenta dotičnog proizvoda, pogrešno primijenio članak 1. stavke 2. i 4., članak 3. stavke 2., 3. i 8. te članak 4. Osnovne uredbe. Tvrdi da iz tih odredbi proizlazi da je dovoljno da Komisija provede analizu sniženja cijena na razini „istovjetnog proizvoda” u smislu članka 1. stavka 4. Osnovne uredbe. Napominje da se tim odredbama ne nalaže detaljnija analiza ni obveza provođenja zasebnog ispitivanja sniženja cijena u pogledu svakog tržišnog segmenta. Budući da se definicije „istovjetnog proizvoda” i „industrije Unije” iz sporne uredbe nisu osporavale pred Općim sudom, one se prema njezinu mišljenju ne mogu dovesti u pitanje u okviru tužbenih razloga koji se odnose na utvrđivanje postojanja štete. Navodi da je Opći sud uveo analizu koja se temelji na pojmu mjerodavnog tržišta svojstvenog pravu tržišnog natjecanja, koji je međutim drukčiji od pojma „istovjetan proizvod” u okviru antidampinških propisa.

44. U drugom dijelu Komisija tvrdi da je Opći sud pogrešno protumačio dva presedana na kojima je utemeljio svoju analizu (to jest izvješće Žalbenog tijela i presudu u predmetu Shanghai Teraoka), odnosno, podredno, da je pogrešno ocijenio ili iskrivio činjenice koje su potpuno različite od onih relevantnih u ovom slučaju. Naime, Komisija navodi da ni jedan od tih dvaju

presedana ne može biti osnova za zaključak da je ona, pored analize provedene na razini istovjetnog proizvoda, bila obvezna provesti analizu sniženja cijena u pogledu svakog segmenta tržišta.

45. U trećem dijelu Komisija ističe da je Opći sud pogrešno protumačio spornu uredbu ili, podredno, pogrešno pravno kvalificirao činjenice presudivši u točki 67. pobijane presude da činjenice utvrđene u točkama 59., 61., 62. (prvi dio) i 64. pobijane presude predstavljaju iznimne okolnosti koje zahtijevaju analizu sniženja cijena po segmentu tržišta.

46. Hubei Xinyegang ponajprije tvrdi da Komisija pogrešno tumači pobijanu presudu. Tvrdi da Opći sud nije stvorio opću obvezu Komisije da provede analizu sniženja cijena u pogledu svakog segmenta tržišta, nego je samo smatrao da je Komisija, s obzirom na činjenice u predmetnom slučaju, u spornoj uredbi pogrešno propustila uzeti u obzir segmentaciju tržišta u okviru svoje analize sniženja cijena. Stoga su prema njegovu mišljenju bespredmetni argumenti koji se odnose na navodnu obvezu provođenja analize sniženja cijena u pogledu svakog segmenta tržišta. Osim toga, napominje da je prešutno osporavanje različitih činjenica bez pozivanja na njihovo iskripljavanje nedopušteno te da su dodatni podaci koje je dostavila Komisija novi i, prema tome, nedopušteni.

47. Što se tiče prvog dijela, Hubei Xinyegang tvrdi da upućivanje u članku 4. stavku 1. i članku 3. stavku 2. Osnovne uredbe na „istovjetne proizvode” u množini dokazuje da pojam „istovjetan proizvod” može uključivati više vrsta proizvoda i, stoga, različite segmente tržišta. Ističe da to potvrđuje sudska praksa Suda. Osim toga, navodi da je žalbeno tijelo WTO-a istaknulo važnost ispitivanja postojanja različitih tržišnih segmenata u okviru analize sniženja cijena te da je pobijana presuda u skladu s tim stajalištem. Hubei Xinyegang smatra da, iako ne postoji obveza utvrđivanja postojanja sniženja cijena u pogledu svake vrste proizvoda ili segmenta tržišta, Komisija je ipak dužna ispitati sve relevantne elemente, uključujući pitanje kako postojanje različitih tržišnih segmenata općenito može utjecati na analizu učinaka na cijene, kao što je u ovom slučaju sniženje cijena.

48. Što se tiče drugog dijela, Hubei Xinyegang tvrdi da je osnova za poništenje sporne uredbe obveza da se utvrđivanje temelji na pozitivnim dokazima u smislu stavaka 2. i 3. članka 3. Osnovne uredbe. Smatra da upućivanje na izvješće Žalbenog tijela i presudu u predmetu Shanghai Teraoka potkrepljuje samo tvrdnju da se, ako postoje segmenti tržišta sa znatnim razlikama cijena, utjecaj te segmentacije na analizu sniženja cijena mora uzeti u obzir. Osim toga, ističe da je netočno više Komisijinih tvrdnji o tim dvama presedanima. Naposljetku, napominje da se u spornoj uredbi ne navodi da su se u predmetnom slučaju i kineski uvoz i proizvodi koje prodaje industrija Unije našli u istom tržišnom segmentu, kao što je to utvrdio Opći sud.

49. Treći dio prema mišljenju društva Hubei Xinyegang također treba odbiti. Naime, navodi, s jedne strane, da zainteresirane strane nisu postavile pitanje postojanja različitih tržišnih segmenata još prilikom osporavanja definicije dotičnog proizvoda, nego u okviru štete i uzročno-posljedične veze. Tvrdi, s druge strane, da, što se tiče prilagodbe koju je Komisija provela radi izračuna marže štete zbog gospodarske situacije i profitabilnosti najvećeg društva u uzorku proizvođača Unije, ti elementi očigledno imaju znatan utjecaj na analizu štete.

b) Drugi žalbeni razlog, koji se odnosi na metodu PCN-a

50. Svojim drugim žalbenim razlogom Komisija osporava točke 60. i 67. pobijane presude, u kojima je Opći sud u biti smatrao da se metodom PCN-a ne uzima u obzir segmentacija tržišta. Opći je sud prema njezinu mišljenju pogrešno protumačio uvodnu izjavu 24. sporne uredbe kao i objašnjenja koja su dostavljena tijekom upravnog postupka te u Komisijinim usmenim i pisanim očitovanjima pred Općim sudom. Podredno, Komisija tvrdi da je Opći sud iskrivio dokaze podnesene u tom pogledu.

51. Komisija smatra da metoda PCN-a predstavlja najdetaljniju analizu koja se može provesti radi usporedbe dotičnog i istovjetnog proizvoda. Navodi da se ta metoda, koju uostalom ne upotrebljavaju glavni trgovinski partneri Unije, sastoji od znatno detaljnije analize od one provedene na razini segmenta tržišta istovjetnog proizvoda. Naime, ističe da se strukturom PCN-a uzimaju u obzir sva svojstva proizvoda i tako omogućuje Komisiji da uskladi svaki proizvod kineskih proizvođača uključenih u uzorak s proizvodom proizvođača iz Unije uključenog u uzorak koji je što je više moguće usporediv. Pojašnjava da se prvim brojem PCN-a uzima u obzir segment tržišta kojem pripada određena vrsta proizvoda. Napominje da ništa ne upućuje na zaključak da Komisija, oslanjajući se na PCN-e, nije uzela u obzir određena svojstva proizvoda ili tržišta (posebice promjene cijena). Ističe da se strukturom metode PCN-a i načinom njezine primjene jamči analiza po segmentu tržišta.

52. Hubei Xinyegang tvrdi da je Opći sud u pobijanoj presudi samo naveo da je u predmetnom slučaju primjena metode PCN-a bila sama po sebi nedovoljna za uzimanje u obzir segmentacije tržišta. Točno je prema njegovu mišljenju da je pomoću te metode Komisija utvrdila je li kineski uvoz koji se odnosi na određen PCN ili određenu vrstu proizvoda povezanog s određenim segmentom tržišta izvršen po nižim cijenama (sniženje) od prodajnih cijena koje naplaćuju proizvođači iz Unije uključeni u uzorak za isti PCN ili istu vrstu proizvoda koji pripada istom segmentu tržišta. Međutim, smatra da metoda PCN-a nije omogućila Komisiji da utvrdi učinke uvoza u određenom segmentu na prodajne cijene industrije Unije za proizvode koji pripadaju drugim segmentima.

c) Treći žalbeni razlog, koji se odnosi na pogrešno tumačenje obveze obrazlaganja i iskrivljavanje dokaza

53. Svojim trećim žalbenim razlogom, koji se dijeli na dva dijela, Komisija osporava točke 77. do 79. pobijane presude, u kojima je Opći sud odbio dokaze koje je podnijela nakon rasprave u prvostupanjskom postupku, a koji upućuju na to, s jedne strane, da je sniženje cijena postojalo u trima predmetnim tržišnim segmentima i, s druge strane, da su se prodaje proizvođača iz Unije usredotočile na segment graditeljstva.

54. U prvom dijelu Komisija tvrdi da je Opći sud time pogrešno i prestrogo protumačio Komisijinu obvezu obrazlaganja u području antidampinga. Smatra da je to tumačenje u suprotnosti sa sudskom praksom i da se njime krši članak 296. UFEU-a. Prema njezinu mišljenju nije bilo potrebno da u spornoj uredbi točno pojasni da se sniženje cijena utvrdilo u trima tržišnim segmentima i da su se prodaje proizvođača iz Unije usredotočile na segment graditeljstva. Navodi da su te informacije tijekom ispitnog postupka ipak okvirno priopćene društvu Hubei Xinyegang.

55. U drugom dijelu Komisija ističe da je Opći sud iskrivio dokaze koji su mu podneseni presudivši u točki 78. pobijane presude da je analiza po segmentu tržišta provedena tek naknadno. Razlikovanje različitih tržišnih segmenata namjerno je bilo uključeno u analizu metodom PCN-a, koju je Opći sud zanemario ili pogrešno protumačio i iskrivio način njezine primjene.

56. Što se tiče prvog dijela, društvo Hubei Xinyegang tvrdi da se presuda na kojoj Komisija temelji svoju argumentaciju³³ odnosi na posebnu situaciju u kojoj se društvo koje nije sudjelovalo u upravnom postupku žalilo na povredu obveze obrazlaganja tvrdnji koje nije istaknulo. Međutim, napominje da je njegov položaj bitno drukčiji jer je od početka upravnog postupka naglasilo da je postojanje različitih tržišnih segmenata bilo važno za analizu sniženja cijena. Nadalje navodi da iz sudske prakse proizlazi da su institucije dužne utvrditi činjenice i pravne elemente koji imaju odlučujuću važnost u kontekstu odluke, a obrazloženje akta mora biti sadržano u sâmom tekstu odluke. Osim toga, to društvo tvrdi da je netočno da je znalo da se sniženje cijena utvrdilo u trima tržišnim segmentima i da su prodaje proizvođača iz Unije bile usredotočene na segmentu graditeljstva jer mu zbog povjerljivosti nisu bili dostupni izračuni sniženja cijena drugih kineskih proizvođača.

57. Što se tiče drugog dijela, Hubei Xinyegang tvrdi da Opći sud ne prigovara Komisiji da nije primijenila metodu PCN-a po segmentu, već da nije provela analizu po segmentu. Ističe da je Opći sud, dakle, prigovorio da je metoda PCN-a Komisiji omogućila samo utvrđivanje sniženja cijena u određenom segmentu, a ne analizu učinaka sniženja utvrđenog u određenom segmentu na prodajne cijene koje proizvođači iz Unije naplaćuju u drugom segmentu.

3. Analiza

a) Prigovor koji je Opći sud iznio u pobijanoj presudi

58. Kako bi se moglo analizirati prvi, drugi i treći žalbeni razlog koje je istaknula Komisija, smatram da najprije valja pojasniti točan doseg prigovora koji je Opći sud iznio u pobijanoj presudi. Naime, stranke se ne slažu o dosegu pobijane presude³⁴.

59. Iz tumačenja točaka 65., 66. i 67. pobijane presude, navedenih u točkama 39. i 40. ovog mišljenja, prema mojem mišljenju proizlazi da je u toj presudi Opći sud uzeo u obzir Komisijinu upotrebu metode PCN-a radi analize postojanja sniženja cijena, ali je smatrao da primjena te metode nije bila dovoljna s obzirom na četiri elementa navedena u točki 38. ovog mišljenja, koji obilježavaju predmetni slučaj, kako bi se adekvatno uzela u obzir segmentacija tržišta u svrhu analize učinaka antidampinškog uvoza na cijene industrije Unije. Tako je Opći sud prigovorio Komisiji da svoju analizu nije temeljila na svim relevantnim podacima u predmetnom slučaju.

60. Budući da je Komisija utvrdila vezu između analize sniženja cijena i promjene cijena industrije Unije, koja je utvrđena općenito, a da se pritom nije uzela u obzir segmentacija tržišta³⁵ s obzirom na okolnosti slučaja, Komisija je prema mišljenju Općeg suda morala barem provjeriti da promjena cijena industrije Unije (odnosno smanjenje tih cijena) ne „potječe” iz segmenta na kojem je kineski uvoz imao ograničenu prisutnost ili u kojem razina sniženja nije bila „znatna”.

³³ Presuda od 10. rujna 2015., Fliesen-Zentrum Deutschland (C-687/13, EU:C:2015:573)

³⁴ Kao što to proizlazi iz točaka 43. i 46. ovog mišljenja, stranke različito tumače pobijanu presudu.

³⁵ Vidjeti točku 65. pobijane presude i točku 37. ovog mišljenja.

Drugim riječima, Opći je sud smatrao da je, unatoč primjeni metode PCN-a, Komisija trebala utvrditi da to sniženje cijena istovjetnog proizvoda industrije Unije u cjelini nije rezultat promjena do kojih je došlo u segmentu tržišta na kojem dampinški uvoz nije imao znatan utjecaj zbog njegova neznatnog obujma ili neznatne razine sniženja cijena; naime, to sniženje ne bi u tom slučaju bilo posljedica (utjecaja na cijene) dampinškog uvoza.

61. U tom kontekstu analizom koja slijedi trebat će se prije svega odrediti opseg obveza Komisije prilikom ispitivanja sniženja cijena u slučaju da se u okviru ispitnog postupka utvrde različiti tržišni segmenti. Nadalje, valja provjeriti je li Opći sud pravilno smatrao da je, s obzirom na elemente koji obilježavaju predmetni slučaj, analiza koju je provela ta institucija nevaljana zbog povrede članka 3. stavaka 2. i 3. Osnovne uredbe.

b) Postoji li obveza Komisije da provede analizu sniženja cijena po segmentu?

62. Najprije valja ispitati podrazumijeva li članak 3. stavci 2. i 3. Osnovne uredbe, tumačen s obzirom na druge odredbe iste uredbe i odgovarajuće odredbe Sporazuma o antidampingu, opću obvezu Komisije da provede analizu sniženja cijena po segmentu svaki put kad se u odnosu na dotični proizvod mogu utvrditi različiti tržišni segmenti³⁶.

63. Smatram da to nije slučaj i u tom pogledu napominjem da se stranke slažu da ne postoji Komisijina obveza takve općenite vrste.

64. Kao što to Komisija pravilno ističe, iz sâmog teksta članka 3. stavaka 2. i 3. Osnovne uredbe proizlazi da se analiza učinaka dampinškog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije, a osobito ispitivanje je li taj uvoz obavljen po cijenama koje su znatno niže od istovjetnih proizvoda industrije Unije (i prema tome je li došlo do sniženja cijena), mora provesti u odnosu na istovjetan proizvod, kako je definiran člankom 1. stavkom 4. navedene uredbe. Iz tih odredbi ni iz bilo koje druge odredbe Osnovne uredbe ne proizlazi da postoji opća obveza Komisije da provede analizu postojanja sniženja cijena na razini detaljnijoj od razine istovjetnog proizvoda.

65. To tumačenje uostalom potkrepljuje tumačenje članka 3.2. Sporazuma o antidampingu u izvješću Žalbenog tijela „HP-SSST”, koje je izričito potvrdilo da na temelju te odredbe tijelo nadležno za ispitni postupak nije dužno utvrditi postojanje sniženja cijena u pogledu svake vrste proizvoda koji su predmet ispitnog postupka ili u pogledu cijelog raspona proizvoda kojem pripada istovjetan proizvod³⁷.

66. Iz toga slijedi da je nakon utvrđenja dotičnog i istovjetnog proizvoda, s obzirom na to da se njihova definicija nije osporila, u načelu dovoljno da Komisija provede analizu učinaka dampinškog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije na tako određenoj razini istovjetnih proizvoda, a ne na detaljnijoj razini.

67. Međutim, iz članka 3. stavka 2. Osnovne uredbe ipak proizlazi da je Komisija dužna provesti *objektivno ispitivanje* učinaka uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije. Objektivno ispitivanje koje se zahtijeva tom odredbom, tumačenom s obzirom na tumačenje žalbenog tijela

³⁶ O pitanju postojanja takve obveze Komisija raspravlja u okviru prvog dijela svojeg prvog žalbenog razloga.

³⁷ Vidjeti izvješće Žalbenog tijela, t. 5.180., prvu rečenicu.

WTO-a koje se odnosi na odgovarajuće odredbe članka 3.1. Sporazuma o antidampingu, nalaže uzimanje u obzir svih relevantnih dokaza koji prema potrebi mogu uključivati uzimanje u obzir tržišnih udjela svih vrsta proizvoda obuhvaćenog ispitnim postupkom³⁸.

68. Iz toga proizlazi da je u određenim okolnostima, kako bi se osiguralo da je ispitivanje postojanja znatnog sniženja cijena na razini istovjetnog proizvoda „objektivno”³⁹, primjereno uzeti u obzir tržišne udjele različitih vrsta predmetnih proizvoda, pa stoga može biti potrebno uzeti u obzir različite segmente tržišta predmetnog proizvoda.

c) U kojim slučajevima je potrebno provesti analizu sniženja cijena po segmentu?

69. Stoga valja ispitati, u kojim se slučajevima, kako bi se osigurala objektivnost ispitivanja kojim se želi utvrditi postojanje sniženja cijena, čini primjerenim, ili čak potrebnim, provesti analizu po segmentu uzimajući u obzir relativan dio tržišta za svaku vrstu proizvoda. Na temelju te analize valja zatim provjeriti je li Opći sud pravilno smatrao da je predmetni slučaj obuhvaćen tom kategorijom slučaja.

70. U tom pogledu, kako bi opravdao nužnost ispitivanja sniženja cijena po segmentu u ovom predmetu, Opći se sud u pobijanoj presudi pozvao na dva presedana, o kojima se vodila opsežna rasprava među strankama: presudu sâmog Općeg suda u predmetu Shanghai Teraoka i izvješće Žalbenog tijela.

71. Prvi od tih presedana, to jest presuda u predmetu Shanghai Teraoka, ticao se slučaja u kojem se mogu utvrditi tri različita segmenta na koje se odnosi dotični proizvod i u kojem se 97 % predmetnog uvoza usredotočilo na samo jedan od tih triju segmenata.

72. Vijeće Europske unije je tijekom antidampinškog ispitnog postupka provelo ispitivanje sniženja cijena isključivo s obzirom na taj segment, a zatim je zaključke o učincima cijena na taj segment primijenilo na cjelokupan istovjetan proizvod⁴⁰. Tužitelj je pred Općim sudom tvrdio da je Vijeće time povrijedilo članak 3. Osnovne uredbe jer je provelo analizu učinaka dampinškog uvoza isključivo u odnosu na dio istovjetnog proizvoda⁴¹.

73. U tom činjeničnom kontekstu Opći je sud presudio, s jedne strane, da institucije Unije u okviru utvrđivanja štete u smislu članka 3. Osnovne uredbe mogu provesti analizu po segmentu kako bi ocijenile različite pokazatelje štete, osobito ako se rezultati dobiveni u skladu s drugom metodom pokažu nepouzdanima zbog bilo kojeg razloga, pod uvjetom da se pravilno uzeo u obzir dotični proizvod u cijelosti⁴². S druge strane, Opći sud smatrao je da je u situaciji u kojoj se 97 % uvoza usredotočilo na određeni segment logično, ako ne i potrebno, da radi pravilnog ishoda ispitnog postupka takva analiza sadržava zasebnu ocjenu tog segmenta⁴³. Opći je sud na temelju tih razmatranja odbio žaliteljev argument.

³⁸ Vidjeti izvješće Žalbenog tijela, t. 5.180.

³⁹ Vidjeti točku 28. ovog mišljenja.

⁴⁰ Vidjeti uvodnu izjavu 96. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2605/2000 od 27. studenoga 2000. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih elektroničkih vaga podrijetlom iz Narodne Republike Kine, Republike Koreje i Tajvana (SL 2000., L 301, str. 42.), na koju se odnosi presuda u predmetu Shanghai Teraoka.

⁴¹ Vidjeti presudu u predmetu Shanghai Teraoka, t. 121.

⁴² Vidjeti presudu u predmetu Shanghai Teraoka, t. 127.

⁴³ Vidjeti presudu u predmetu Shanghai Teraoka, t. 129.

74. Iz te presude prema mojem mišljenju proizlazi da se u slučaju u kojem se uvoz uvelike usredotočio na segment tržišta koji se odnosi na dotični proizvod institucije Unije u okviru široke diskrecijske ovlasti koju imaju u području mjera trgovinske zaštite, navedene u točki 29. ovog mišljenja, mogu ograničiti na analizu sniženja cijena s obzirom na taj segment, ako je to primjereno za osiguranje objektivnosti ispitivanja učinaka dampinškog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije, pod uvjetom da se pravilno uzeo u obzir predmetni proizvod u cijelosti. Osim toga, zasebno ocjenjivanje određenog segmenta može, ovisno o okolnostima slučaja, biti prikladno, čak i nužno, kako bi se osigurala objektivnost tog ispitivanja.

75. Što se tiče drugog presedana, to jest izvješća Žalbenog tijela, ticao se slučaja u kojem se moglo utvrditi tri segmenta (razred A, razred B i razred C) na koje se odnosi istovjetni proizvod, kako su ga definirala kineska tijela nadležna za antidampinški ispitni postupak. Dampinški uvoz i domaće prodaje u predmetnom slučaju usredotočili su se na različite tržišne segmente: domaće prodaje su se usredotočile na segment na koji se odnosio na razred A, u kojem je uvoz bio zanemariv (iznosio je 1,45 %); nasuprot tomu, dampinški uvoz se usredotočio na segmente na koje su se odnosili razredi B i C. Osim toga, cijene proizvoda uključenih u razrede B i C bile su dvostruke odnosno trostruke u odnosu na one obuhvaćene razredom A. U tom pogledu kineska tijela utvrdila su postojanje sniženja cijena u segmentima koji odgovaraju razredima B i C, na koje se uvoz usredotočio, ali nisu utvrdila sniženje cijena u segmentu na koji se odnosio razred A i na koji se usredotočila domaća proizvodnja⁴⁴. Ta tijela stoga nisu utvrdila sniženje na razini istovjetnog proizvoda, nego su samo utvrdila sniženje cijena isključivo u odnosu na razrede B i C⁴⁵.

76. Žalbeno tijelo WTO-a smatralo je u tom činjeničnom kontekstu, s jedne strane, da su se objektivnim ispitivanjem radi provjere postojanja znatnog sniženja cijena zbog dampinškog uvoza u odnosu na istovjetni domaći proizvod (uključujući tri vrste proizvoda) trebali uzeti u obzir relevantni tržišni udjeli različitih vrsta proizvoda i, s druge strane, da su se odgovarajućom analizom učinaka na cijene trebala uzeti u obzir činjenica da postoje znatne razlike između cijena različitih vrsta proizvoda. To je tijelo također presudilo da tijelo nadležno za ispitni postupak ne smije zanemariti dokaze koji upućuju na to da dampinški uvoz nema učinak na domaće cijene ili da ima isključivo ograničen učinak⁴⁶.

77. Iz izvješća žalbenog tijela stoga proizlazi da u situaciji koju obilježava velika usredotočenost domaćih prodaja i dampinškog uvoza na različite segmente, koji su sami po sebi obilježeni vrlo znatnim razlikama cijena, valja uzeti u obzir tržišne udjele svake vrste proizvoda i te znatne razlike cijena kako bi se osigurala objektivnost ispitivanja postojanja sniženja cijena koje se zahtijeva člankom 3.1. Sporazuma o antidampingu (i, prema tome, člankom 3. stavkom 2. Osnovne uredbe).

78. Prethodno navedena dva presedana pružaju smjernice u određenim situacijama u kojima je primjereno, ili čak potrebno, uzeti u obzir segmentaciju tržišta kako bi se osiguralo objektivno ispitivanje sniženja cijena. Stoga valja s obzirom na sva prethodna razmatranja analizirati je li Opći sud pravilno smatrao da je u ovom slučaju bilo potrebno da Komisija uzme u obzir segmentaciju tržišta dotičnog proizvoda i da Komisija, time što to nije učinila, svoju analizu nije temeljila na svim relevantnim elementima predmetnog slučaja.

⁴⁴ Vidjeti izvješće Žalbenog tijela, t. 5.179. do 5.181.

⁴⁵ Vidjeti izvješće Žalbenog tijela, t. 5.178.

⁴⁶ Vidjeti izvješće Žalbenog tijela, t. 5.181.

d) Obveza Komisije da uzme u obzir segmentaciju tržišta u predmetnom slučaju

1) Obveza obrazlaganja sporne uredbe i dokazi koje je Komisija pred Općim sudom podnijela nakon rasprave u prvostupanjskom postupku

79. Međutim, kako bi se provela analiza navedena u prethodnoj točki ovog mišljenja, najprije valja provjeriti je li Opći sud pravilno, kao što to proizlazi iz točaka 77. do 79. pobijane presude, odbio uzeti u obzir dokaze koje je Komisija podnijela nakon rasprave u prvostupanjskom postupku ili je, kao što to tvrdi Komisija u okviru svojeg trećeg žalbenog razloga, time počinio pogrešku koja se tiče prava. Naime, ti su dokazi ključni za razumijevanje točnog konteksta predmetnog slučaja.

80. U tom pogledu iz spisa proizlazi da je, nakon rasprave održane pred Općim sudom, sâm Opći sud Komisiji dodijelio rok da mu dostavi određene informacije kako bi utvrdio postotak prodaja proizvođača iz Unije u uzorku u trima predmetnim tržišnim segmentima kao i dodatne podatke o uvozu kineskih proizvođača izvoznika uključenih u uzorak.

81. Komisija je postupila u skladu s tim zahtjevom te je dostavila podatke koji proizlaze iz primjene metode PCN-a na prodaje kineskih proizvođača i onih iz Unije koji su predmet uzorka. Iz tih podataka proizlazilo je, s jedne strane, da je u okviru svakog od triju predmetnih segmenata postojala povezanost između dampinškog uvoza i prodaja industrije Unije na gotovo jednakim razinama. Konkretnije, iz tih podataka proizlazilo je da su se i uvoz i domaće prodaje uglavnom usredotočile na segment graditeljstva (s udjelom od 75,1 % odnosno 71,6 %), da su imali nezanemarivu razinu u segmentu nafte i plina (17,3 % odnosno 15,3 %) i da su bili prisutni u manjoj, ali nezanemarlivoj, mjeri u segmentu proizvodnje električne energije (7,4 % odnosno 13,1 %). S druge strane, iz tih podataka proizlazilo je da je do sniženja cijena došlo u svim trima predmetnim segmentima.

82. Opći sud odbio je relevantnost tih podataka tvrdeći u biti u prethodno navedenim točkama pobijane presude da Komisija obrazloženje sporne uredbe ne može dopuniti razlozima navedenima nakon podnošenja tužbe Općem sudu.

83. Međutim, u tom pogledu valja podsjetiti na to da iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da obrazloženje koje se zahtijeva u skladu s člankom 296. UFEU-a mora odgovarati prirodi akta o kojem je riječ i mora se ocjenjivati ovisno o okolnostima slučaja i njegovu kontekstu kao i o svim pravnim pravilima kojima se uređuje predmetno područje⁴⁷.

84. Konkretno, kada je riječ o aktu opće primjene, poput uredbe o uvođenju antidampinških pristojbi, obvezu obrazlaganja treba tumačiti na način da se od institucija Unije ne može zahtijevati da navedu različite činjenice, ponekad vrlo brojne i složene, na temelju kojih je uredba donesena, niti *a fortiori* da daju više ili manje potpunu ocjenu tih činjenica⁴⁸.

85. U tom pogledu valja istaknuti da Opći sud nije osporio nedostatnost obrazloženja sporne uredbe, nego je odbio uzeti u obzir određene podatke koje je Komisija dostavila na njegov zahtjev, a koji, kako bi odgovorila na argumente koje je iznio tužitelj, omogućuju detaljniji uvid u zaključke sadržane u spornoj uredbi. Konkretno, kako bi se odgovorilo na argumente društva

⁴⁷ Vidjeti u tom smislu presudu od 10. rujna 2015., Fliesen-Zentrum Deutschland (C-687/13, EU:C:2015:573, t. 75. i 76.).

⁴⁸ Vidjeti presudu od 10. rujna 2015., Fliesen-Zentrum Deutschland (C-687/13, EU:C:2015:573, t. 77.). Načela utvrđena u toj presudi i sudskoj praksi navedenoj ondje prema mojem su mišljenju opće prirode i ne mogu se dovesti u pitanje argumentima koji se odnose na navodnu posebnost situacije društva Hubei Xinyegang u predmetnom slučaju.

Hubei Xinyegang, tim se podacima pojašnjava zaključak – dostatnost čijeg obrazloženja nije dovedena u pitanje – da je analiza koja se temelji na metodi PCN-a pokazala da je u predmetnom slučaju postojalo sniženje cijena na razini istovjetnog proizvoda⁴⁹.

86. U tom kontekstu smatram da Komisija mora moći odgovoriti na argumente navedene u tužbi podnesenoj protiv uredbe o uvođenju antidampinskih pristojbi pružajući dodatne podatke sudu Unije, u slučaju da on izvršava sudski nadzor akta, kako bi u potpunosti razumio analizu koja uključuje ocjenu složenih gospodarskih situacija i koja se temelji na brojnim gospodarskim podacima, a koju je Komisija provela kako bi došla do zaključaka sadržanih u tom aktu opće primjene. U tom pogledu ističem da se čini da praksa sâmog Općeg suda u području antidampinga govori u prilog tomu⁵⁰.

87. Osim toga, ako sud Unije to smatra potrebnim, on može, kao što je to učinio Opći sud u ovom predmetu, od predmetne institucije zatražiti informacije i pojašnjenja kako bi dobio dodatna pojašnjenja u pogledu obrazloženja koje je ograničeno, ali dovoljno za donošenje akta opće primjene⁵¹.

88. Iz prethodno navedenog proizlazi prema mojem mišljenju da je Opći sud trebao uzeti u obzir podatke koji proizlaze iz primjene metode PCN-a i koji su navedeni u točki 81. ovog mišljenja, kojima je Komisija na zahtjev sâmog Općeg suda i radi odgovora na argument koji je društvo Hubei Xinyegang istaknulo u svojoj tužbi u prvostupanjskom postupku detaljnije pojasnila zaključak iz sporne uredbe u pogledu utvrđivanja postojanja sniženja cijena na razini istovjetnog proizvoda u predmetnom slučaju.

89. Smatram da iz toga proizlazi da treći žalbeni razlog Komisije treba prihvatiti i da je pobijana presuda u tom dijelu zahvaćena pogreškom koja se tiče prava. Slijedom toga, elementi iz točke 81. ovog mišljenja moraju se uzeti u obzir u okviru analize koja slijedi.

2) Primjena metode PCN-a u predmetnom slučaju

90. Da bi se u potpunosti shvatilo ispitivanje koje je Komisija provela u predmetnom slučaju kako bi se utvrdilo postojanje sniženja cijena dampinskog uvoza u odnosu na cijene istovjetnih proizvoda industrije Unije, a koje je Opći sud osporio u pobijanoj presudi, potrebno je produbiti analizu metode PCN-a koju je Komisija u tu svrhu upotrijebila i koja je već navedena u točkama 33. i 34. ovog mišljenja.

91. Iz uvodne izjave 24. sporne uredbe kao i iz informacija u spisu proizlazi da su PCN-i alfanumeričke oznake, a svaka od njih odgovara određenoj kategoriji proizvoda. Te se oznake određuju odmah nakon početka ispitnog postupka na temelju posebnih svojstava proizvoda⁵².

92. U predmetnom slučaju su u skladu s tom metodologijom tijekom ispitnog postupka različiti predmetni proizvodi podijeljeni u pet kategorija, koje se mogu utvrditi na temelju prvog broja oznake, koji upućuje na vrstu proizvoda. Nije sporno da su se proizvodi obuhvaćeni PCN-om,

⁴⁹ Vidjeti uvodne izjave 63. do 79. sporne uredbe u vezi s uvodnim izjavama 60. do 62. Privremene uredbe.

⁵⁰ Vidjeti, među ostalim, presude od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372, t. 52.), i od 9. lipnja 2016., Growth Energy i Renewable Fuels Association/Vijeće (T-276/13, EU:T:2016:340, t. 282.).

⁵¹ U tom pogledu vidjeti također razmatranja iz točaka 113. do 118. mišljenja nezavisne odvjetnice Sharpston u predmetu Fliesen-Zentrum Deutschland (C-687/13, EU:C:2015:349).

⁵² Navedeni u bilješci 28.

koji odgovara kategorijama 1. i 2., odnosili na segment nafte i plina, da su se proizvodi koji odgovaraju kategoriji 3. upotrebljavali u građevinskom sektoru, a da su se oni koji odgovaraju kategorijama 4. i 5. odnosili na segment proizvodnje električne energije.

93. Kao što je to istaknuto u točki 34. ovog mišljenja, kako bi se utvrdilo postojanje znatnog sniženja cijena na temelju metode PCN-a, Komisija je usporedila cijene uvoza i cijene proizvođača Unije po PCN-u. Stoga je usporedila prodaje svakog proizvoda kineskih proizvođača uključenih u uzorak koji se smatrao obuhvaćenim PCN-om s odgovarajućim proizvodom industrije Unije. Tako je Komisija – u mjeri u kojoj se, kao što to proizlazi iz prethodne točke ovog mišljenja, podjela proizvoda po PCN-u temeljila na kriterijima koji omogućuju razmatranje različitih segmenata na koje se raspodijelio predmetni proizvod – uzela u obzir te segmente u okviru analize sniženja cijena.

94. Na temelju informacija iz spisa⁵³ može se utvrditi da su se primjenom te metode mogli uzeti u obzir obujmi različitih prodaja na razini različitih segmenta. To je uostalom dokazano činjenicom da su se na temelju te analize mogli utvrditi različiti udjeli prodaja u pogledu svakog segmenta, kao što je to učinila Komisija. Kao što to proizlazi iz točke 81. ovog mišljenja, na temelju tog utvrđivanja moglo se utvrditi da je u različitim segmentima postojala bitna podudarnost između kineskog uvoza i prodaja unutar Unije i, konkretnije, da su se usredotočili na isti segment, odnosno graditeljstvo, ali da su u drugim dvama segmentima bili prisutni nezanemarivi uvoz i domaća prodaja.

95. Upotreba te metode također je omogućila da se u obzir uzme razina sniženja cijena u različitim tržišnim segmentima, kao što to pokazuje činjenica da je Komisija mogla utvrditi da je postojalo sniženje u svakom segmentu.

96. Iz prethodnih razmatranja prema mojem mišljenju proizlazi da je pogrešna tvrdnja iz točaka 60. i 66. pobijane presude da je Komisija, unatoč primjeni metode PCN-a, propustila uzeti u obzir sve relevantne podatke ne uzevši u obzir prilikom ispitivanja sniženja cijena segmentaciju različitih vrsta dotičnog proizvoda. Naime, način na koji je ta metoda osmišljena i njezina konkretna uporaba u predmetnom slučaju osigurali su analizu po segmentu tržišta proizvoda na koje se odnosi istražni postupak.

97. Što se tiče argumenta društva Hubei Xinyegang prema kojem metoda PCN-a nije omogućila Komisiji da utvrdi učinke uvoza u određenom segmentu na prodajne cijene industrije Unije u pogledu proizvoda koji pripadaju drugim segmentima, smatram da takva dopuna analize nije potrebna u situaciji u kojoj su uvoz i domaće prodaje bili na gotovo istoj razini u trima postojećim segmentima i u kojoj je utvrđeno sniženje cijena u svim trima segmentima.

98. Iz prethodno navedenog prema mojem mišljenju proizlazi da drugi žalbeni razlog Komisije također treba prihvatiti.

3) Elementi predmetnog slučaja koje je Opći sud razmotrio kako bi utvrdio nedostatnost analize koju je provela Komisija

99. U točki 67. pobijane presude Opći je sud smatrao da se s obzirom na četiri okolnosti koje obilježavaju predmetni slučaj, a koje je analizirao u točkama 61. do 64. pobijane presude i koje su navedene u točki 38. ovog mišljenja, unatoč upotrebi metode PCN-a, Komisija morala barem

⁵³ Vidjeti osobito prilog koji je Komisija podnijela u vezi s izračunom marži sniženja cijena društva Hubei Xinyegang.

uvjeriti da promjena cijena industrije Unije (sniženje tih cijena) ne „potječe” iz segmenta na kojem je kineski uvoz imao ograničenu prisutnost ili neznatnu razinu sniženja. Stoga, kao što je to istaknuto u točki 60. ovog mišljenja, postojanje takvih okolnosti zahtijevalo je da, unatoč primjeni metode PCN-a, kako bi se osiguralo objektivno ispitivanje sniženja cijena i, općenitije, učinaka dampinškog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije, Komisija provede dodatnu analizu kako bi provjerila je li sniženje cijena istovjetnog proizvoda industrije Unije u cjelini stvarno bilo posljedica (utjecaja na cijene) dampinškog uvoza. Opći sud smatrao je da je Komisijino ispitivanje nepotpuno jer nije provela tu dopunu analize.

100. Prema tome, valja provjeriti jesu li s obzirom na predmetni slučaj te četiri okolnosti, unatoč ispitivanju provedenom metodom PCN-a, nalagale Komisiji da provede analizu koju je Opći sud zatražio u točki 67. pobijane presude.

101. U tom pogledu, što se tiče prve od tih okolnosti, odnosno poteškoće u vezi sa zamjenjivosti različitih vrsta proizvoda obuhvaćenih pojmom istovjetnog proizvoda, kako je definiran⁵⁴, ističem da, iako je zamjenjivost sa stajališta potražnje zasigurno temeljni kriterij analize za utvrđivanje mjerodavnog tržišta u području tržišnog natjecanja, ona nema toliko ključnu ulogu u području antidampinga. Kriteriji koji se koriste za definiranje istovjetnog proizvoda u području antidampinga u smislu članka 1. stavka 4. Osnovne uredbe različiti su i nerijetko se u okviru antidampinškog ispitnog postupka kao istovjetan proizvod definira proizvod koji sadržava različite vrste proizvoda koji su u okviru prava tržišnog natjecanja uključeni u različita mjerodavna tržišta proizvoda. U tom pogledu valja osim toga istaknuti da društvo Hubei Xinyegang pred Općim sudom nije osporilo definiciju istovjetnog proizvoda, tako da tu definiciju treba smatrati utvrđenom i ne može se dovesti u pitanje na temelju analize kojom se utvrđuje postojanje štete⁵⁵.

102. Iz toga slijedi da poteškoća u vezi sa zamjenjivosti proizvoda obuhvaćenih istražnim postupkom sa stajališta potražnje nije relevantan element za zaključak da je u predmetnom slučaju Komisija bila dužna provesti dodatnu analizu koju je Opći sud zatražio u točki 67. pobijane presude u odnosu na onu provedenu na temelju metode PCN-a.

103. Što se tiče druge od tih okolnosti, odnosno postojanja razlika u cijeni između različitih segmenta, Opći je sud smatrao, pozivajući se na izvješće Žalbenog tijela, da je postojanje tih razlika u cijeni onaj element koji treba uzeti u obzir radi analize sniženja cijena i da je postojanje tih razlika u cijeni između segmenata pridonijelo nametanju dodatne analize navedene u točki 67. pobijane presude⁵⁶.

104. Međutim, iako je točno, kao što to proizlazi iz točke 76. ovog mišljenja, da je u tom izvješću Žalbena tijela smatralo da bi se prikladnom analizom učinaka na cijene trebale uzeti u obzir znatne razlike između cijena različitih vrsta proizvoda, smatram da se iz tog presedana ne može zaključiti da je u predmetnom slučaju Komisija bila dužna provesti analizu navedenu u točki 67. pobijane presude kako bi osigurala objektivno ispitivanje sniženja cijena u smislu članka 3. stavka 2. Osnovne uredbe.

⁵⁴ Vidjeti točku 67. pobijane presude u vezi s analizom provedenom u njezinoj točki 61.

⁵⁵ U tom pogledu podredno ističem da je Opći sud priznao da je postojala zamjenjivost sa stajališta ponude jer su proizvođači lako mogli prilagoditi svoja proizvodna sredstva kako bi proizveli različite vrste proizvoda iz jednog ili drugog segmenta.

⁵⁶ Vidjeti točku 67. pobijane presude u vezi s analizom provedenom u njezinoj točki 62.

105. Naime, kao što to proizlazi iz točaka 75. do 77. ovog mišljenja, u slučaju koji je ispitalo Žalbeno tijelo WTO-a dampinški uvoz i domaće prodaje usredotočili su se na različite segmente, a sniženje cijena utvrđeno je samo u pogledu dvaju od triju dotičnih segmenata na koje se uvoz usredotočio, a nije se utvrdilo u segmentu na koji su se usredotočile domaće prodaje. Nasuprot tomu, u predmetnom slučaju, kao što to proizlazi iz podataka navedenih u točki 81. ovog mišljenja, dampinški uvoz i domaće prodaje usredotočili su se na isti segment, a u drugim dvama segmentima bili su prisutni na usporedivim razinama. Osim toga, u ovom se slučaju sniženje cijena utvrdilo u pogledu svih segmenata u kojima se raspodijelilo dotični proizvod. Štoviše, iz spisa proizlazi da je usporedba metodom PCN-a omogućila da se uzmu u obzir razlike u cijeni između različitih vrsta proizvoda u različitim segmentima. U tom pogledu valja zaključiti da ni druga okolnost koju je istaknuo Opći sud, razmatrana s obzirom na izvješće Žalbenog tijela, nije Komisiji nalagala da provede dopunu analize koja se zahtijeva u točki 67. pobijane presude.

106. Što se tiče treće okolnosti koju je Opći sud razmatrao, odnosno činjenice da se 75,1 % uvoza kineskih proizvođača u uzorku usredotočilo na segment graditeljstva, Općem sudu se, pozivajući se na presudu u predmetu Shanghai Teraoka, činila logičnom, ako ne i potrebnom, zasebna analiza tog segmenta⁵⁷. Međutim, smatram da se na temelju tog presedana ne može utvrditi pogreška u Komisijinoj analizi u predmetnom slučaju. Naime, s jedne strane, kao što to proizlazi iz točaka 71. do 74. ovog mišljenja, taj presedan odnosi se na slučaj različit od predmetnog slučaja. Stoga, za razliku od te presude, Komisija se u ovom slučaju nije ograničila na ispitivanje sniženja cijena u odnosu na segment na koji se uvoz usredotočio, nego je ispitala dotičan proizvod u cijelosti. S druge strane, Komisija je upotrebom metode PCN-a, kao što se to zahtijeva tim presedanom, uzela u obzir segmentaciju tržišta⁵⁸. U svakom slučaju, s obzirom na činjenicu da su se dampinški uvoz i domaće prodaje usredotočili na isti segment te da su bili prisutni na *usporedivim razinama* u ostalim segmentima te da je sniženje cijena utvrđeno *u svim segmentima* u kojima se raspodijelio dotični proizvod, ni na temelju treće okolnosti koju je naveo Opći sud ne može se dokazati pogreška Komisije u pogledu analize.

107. Naposljetku, što se tiče četvrte okolnosti koju je Opći sud utvrdio, odnosno toga da iz Privremene uredbe proizlazi da je više od 60 % prodaja najvećeg društva među proizvođačima Unije bilo povezano s naftnim i plinskim sektorom, ni njome se ne potkrepljuje zaključak Općeg suda da je u predmetnom slučaju bila nužna dodatna analiza iz točke 67. pobijane presude. Naime, relevantnost te okolnosti, kojom je Opći sud htio sugerirati da je vjerojatno da su se dampinški uvoz i prodaje industrije Unije usredotočili na različite segmente, ipak je očigledno u suprotnosti sa zaključkom koji proizlazi iz informacija navedenih u točki 81. ovog mišljenja, prema kojem su se dampinški uvoz i prodaje Unije usredotočili na isti segment, odnosno onaj graditeljstva.

108. Iz svega prethodno navedenog proizlazi da se ni jednim od četiriju elemenata koje je naveo Opći sud nije mogla opravdati nužnost dopune analize navedene u točki 67. pobijane presude. Konkretnije, u situaciji u kojoj je Komisija upotrijebila metodu PCN-a za određivanje sniženja cijena te u kojoj su se, s jedne strane, dampinški uvoz i domaće prodaje usredotočili na isti segment i postojali su na usporedivim razinama u drugim segmentima, a, s druge strane, sniženje cijena postojalo je u svim segmentima u kojima se raspodijelio dotični proizvod, Komisiji se ne može prigovoriti da nije provela dodatnu analizu navedenu u točki 67. pobijane presude.

⁵⁷ Vidjeti točku 67. pobijane presude u vezi s analizom provedenom u njezinoj točki 63.

⁵⁸ Vidjeti točke 71. do 74. ovog mišljenja.

e) Zaključak o prvom, drugom i trećem žalbenom razlogu

109. S obzirom na sva prethodna razmatranja, valja zaključiti da pobijana presuda sadržava više pogrešaka u dijelu u kojem je zaključeno da, s obzirom na to da Komisija nije uzela u obzir segmentaciju tržišta u okviru analize sniženja cijena i, općenitije, učinaka na cijene, ta institucija svoju analizu nije temeljila na svim relevantnim podacima predmetnog slučaja i da je, unatoč upotrebi metode PCN-a, Komisija morala barem provjeriti da promjena cijena industrije Unije (odnosno smanjenje tih cijena) ne „potječe” iz segmenta na kojem je kineski uvoz imao ograničenu prisutnost ili razinu sniženja koje nije „znatno”.

110. Stoga, prvi, drugi i treći žalbeni razlog Komisije treba prema mojem mišljenju prihvatiti.

C. Četvrti i peti žalbeni razlog, koji se odnose na prigovor u vezi s neuzimanjem u obzir 17 vrsta istovjetnih proizvoda koje nisu izvozili kineski proizvođači izvoznici uključeni u uzorak

111. Svojim četvrtim i petim žalbenim razlogom Komisija, koju podupiru ArcelorMittal i dr., osporava pobijanu presudu u dijelu u kojem je Opći sud u točkama 68. do 76. utvrdio da je Komisija u svojoj analizi koja se odnosi na sniženje cijena pogrešno propustila uzeti u obzir određeni obujam istovjetnog proizvoda koji su proizveli uzorkovani proizvođači iz Unije.

1. Pobijana presuda

112. U navedenim točkama pobijane presude Opći sud je istaknuo da se 17 vrsta proizvoda od 66 koje prodaju proizvođači iz Unije u uzorku, a koji predstavljaju 8 % obujma prodaje navedenih proizvođača, nije uzelo u obzir u okviru analize sniženja cijena s obzirom na to da te proizvode nisu izvozili kineski proizvođači izvoznici uključeni u uzorak i da se stoga nije mogla provesti usporedba.

113. Oslanjajući se na izvješće Žalbenog tijela, Opći je sud u točki 71. pobijane presude smatrao da se na temelju nijednog elementa ne može smatrati da se u analizi predviđenoj člankom 3. stavcima 2. i 3. Osnovne uredbe ne može uzeti u obzir određeni obujam istovjetnog proizvoda na koji se ne odnosi sniženje cijena. Također je u točkama 72. do 74. pobijane presude smatrao da se veza između analize sniženja cijena dampinškog uvoza i promjene cijena industrije Unije, koju je Komisija utvrdila u spornoj uredbi, nužno temeljila na pogrešnoj činjeničnoj osnovi s obzirom na to da je utvrđena bez uzimanja u obzir tih 17 vrsta proizvoda koji nisu bili podvrgnuti sniženju cijena. Opći sud stoga je smatrao da se u nedostatku posebnog obrazloženja u tom pogledu u spornoj uredbi ne može isključiti da je tih 17 vrsta proizvoda u nezanemarivom dijelu doprinijelo snižavanju cijena proizvođača iz Unije uključenih u uzorak. Opći je sud iz toga zaključio da Komisija nije uzela u obzir sve relevantne podatke u predmetnom slučaju u okviru analize sniženja cijena i učinka dampinškog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije, čime je povrijedila članak 3. stavke 2. i 3. Osnovne uredbe.

2. Argumentacija stranaka

a) Četvrti žalbeni razlog, koji se odnosi na pogrešno tumačenje članka 3. stavaka 2. i 3. Osnovne uredbe

114. Četvrtim žalbenim razlogom, koji se dijeli na dva dijela, Komisija, koju podupiru ArcelorMittal i dr., prigovara Općem sudu da je povrijedio članak 3. stavke 2. i 3. Osnovne uredbe.

115. U prvom dijelu Komisija tvrdi da se zaključak Općeg suda da se analiza sniženja cijena treba provesti u pogledu svih vrsta proizvoda koje prodaje industrija Unije temelji na pogrešnom razumijevanju ispitivanja sniženja cijena. Ističe da iz sâmog teksta članka 3. stavka 3. Osnovne uredbe proizlazi da to ispitivanje ne treba provesti u pogledu svake vrste proizvoda ili svakog PCN-a koje prodaje industrija Unije, nego da sniženje cijena treba utvrditi na razini istovjetnog proizvoda. Napominje da je najprije izračunala sniženje cijena na razini svakog PCN-a i zatim ponderirano prosječno sniženje cijena u pogledu svih PCN-a koje su proizveli proizvođači Unije u uzorku. Ako sniženje cijena nije utvrđeno u pogledu određenog PCN-a, ili ako se ne utvrdi negativno sniženje, to ne znači da se antidampinška pristojba ne može uvesti na PCN-e u pogledu kojih se nije utvrdilo sniženje cijena.

116. U drugom dijelu Komisija tvrdi da je Opći sud, smatrajući da ispitivanje učinaka na cijene na temelju članka 3. stavaka 2. i 3. Osnovne uredbe također zahtijeva ocjenu 17 PCN-a koje nisu proizveli kineski proizvođači u uzorku, pomiješao to ispitivanje s analizom „nepripisivanja” predviđenom u članku 3. stavku 7. Osnovne uredbe. Naime, ističe da iz sâmog teksta tih odredbi proizlazi da se njima pretpostavlja ocjena sniženja cijena između dampinškog uvoza proizvoda i istovjetnog proizvoda, a ne učinci PCN-a koje ne prodaju kineski proizvođači izvoznici, nego industrija Unije. Napominje da je u pobijanoj uredbi utvrdila učinke na cijene s obzirom na PCN-e u pogledu kojih je uzorak kineskih prodaja omogućavao povezivanje određenog PCN-a s uzorkom prodaja Unije. Navodi da nije mogla utvrditi sniženje cijena u pogledu 17 PCN-a koje prodaju proizvođači iz Unije uključeni u uzorak, a koje ne izvoze kineski proizvođači uključeni u uzorak. Smatra da pitanje utvrđeno u točkama 72. do 74. pobijane presude, prema kojem je Komisija morala ocijeniti rizik da je industrija Unije mogla pretrpjeti znatne gubitke zbog prodaja 17 PCN-a na razini Unije koje kineski proizvođači izvoznici nisu izvozili, ulazi u okvir analize nepripisivanja predviđene člankom 3. stavkom 7. Osnovne uredbe. Međutim, ističe da se društvo Hubei Xinyegang nije pozvalo na povredu te odredbe u prilog svojoj tužbi. Osim toga, napominje da izvješće Žalbenog tijela ni na koji način ne potkrepljuje zaključke Općeg suda.

117. Društvo Hubei Xinyegang ponajprije tvrdi da je Komisija pogrešno protumačila pobijanu presudu. Opći sud prema njegovu mišljenju nije smatrao da se sniženje cijena treba utvrditi na razini svakog PCN-a, nego je samo prigovorio tomu da je Komisija proširila svoja utvrđenja o postojanju sniženja cijena određenih vrsta proizvoda na druge vrste proizvoda u pogledu kojih se to nije utvrdilo, i to bez objašnjenja.

118. Što se tiče prvog dijela, Hubei Xinyegang ističe da je Opći sud pravilno smatrao da su zabrinutosti utvrđene u sudskoj praksi⁵⁹ u pogledu isključenja iz izračuna dampinške marže izvoza u Uniju određenih vrsta predmetnog proizvoda također valjane u okviru analize sniženja cijena ili učinaka na cijene. Također napominje da postoji opasnost od manipulacije ako bi se smatralo da Komisija nije dužna uzeti u obzir sve prodaje proizvođača Unije uključenih u uzorak.

⁵⁹ Hubei Xinyegang poziva se na presudu od 5. travnja 2017., Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener/Vijeće (C-376/15 P i C-377/15 P, EU:C:2017:269; u daljnjem tekstu: presuda u predmetu Changshu).

Naime, navodi da bi joj to moglo omogućiti da utvrdi sniženje cijena samo u pogledu ograničenog dijela prodaje industrije Unije i da to utvrđenje proširi na ostale prodaje, a da pritom ne mora objasniti koji su bili učinci tih prodaja na cijene.

119. Što se tiče drugog dijela, Hubei Xinyegang ističe da je bespredmetan Komisijin argument prema kojem su analiza učinaka na cijene i utvrđivanje uzročno-posljedične veze faze koje su potpuno neovisne jedna o drugoj jer Komisija nije osporila točku 86. pobijane presude, u kojoj je Opći sud utvrdio povezanost između utvrđivanja sniženja cijena i postojanja uzročno-posljedične veze. U svakom slučaju, smatra da članak 3. stavak 2. Osnovne uredbe, u dijelu u kojem se odnosi na utjecaj dampinškog uvoza na industriju Unije, sadržava zahtjeve u pogledu uzročno-posljedične veze i nepripisivanja, koji su naknadno navedeni u članku 3. stavcima 6. i 7. navedene uredbe. Osim toga, Opći sud pravilno se prema njegovu mišljenju pozvao na izvješće Žalbenog tijela, iz kojeg proizlazi da je potrebno utvrditi učinke na cijene u pogledu proizvoda u cjelini, a da se pritom ne isključe vrste proizvoda u pogledu kojih se nije utvrdilo sniženje.

b) Peti tužbeni razlog, koji se odnosi na povredu članka 17. Osnovne uredbe

120. Svojim petim žalbenim razlogom Komisija tvrdi da je Opći sud povrijedio članak 17. Osnovne uredbe⁶⁰ utvrdivši da je Komisija pogrešno propustila uzeti u obzir učinke 17 vrsta proizvoda koje ne prodaju kineski proizvođači izvoznici, nego proizvođači iz Unije uključeni u uzorak. Smatra da je nepostojanje uvoza 17 predmetnih PCN-a neizbježna posljedica upotrebe metode uzorkovanja u predmetnom slučaju, u pogledu koje Komisija ima diskrecijsku ovlast. Osim toga, budući da se uzorak smatra reprezentativnim, ističe da je utvrđenje sniženja cijena na temelju ponderiranih prosječnih marži sniženja u pogledu PCN-a koje prodaju kineski proizvođači izvoznici uključeni u uzorak reprezentativno što se tiče svih PCN-a, pa stoga i dotičnog proizvoda. Tumačenjem Općeg suda oduzima se uzorku svaki koristan učinak i neopravdano se ograničava diskrecijska ovlast Komisije u tom pogledu.

121. Društvo Hubei Xinyegang odgovara, kao prvo, da, iako Komisija ima određenu diskrecijsku ovlast u pogledu odabira uzorka, ona ipak, kad se odabere uzorak, mora poštovati sve obveze propisane Osnovnom uredbom, uključujući obvezu provođenja pravilne analize učinaka na cijene. Kao drugo, ističe da se pobijanom presudom ne dovodi u pitanje mogućnost Komisije da primijeni uzorkovanje ni fleksibilnost koju ima u tom pogledu. Napominje da se pobijanom presudom isključivo zahtijeva da se, kad se utvrde uzorci, uzmu u obzir učinci svih dampinških uvoza proizvođača izvoznika uključenih u uzorak na cijene svih vrsta proizvoda koje prodaju proizvođači iz Unije u uzorku.

⁶⁰ Člankom 17. Osnovne uredbe, naslovljenim „Odabir uzorka”, u stavcima 1. i 2., određuje se kako slijedi: „1. U slučajevima kada je broj podnositelja zahtjeva, izvoznika ili uvoznika, vrsta proizvoda ili transakcija velik, ispitni postupak može se ograničiti na razuman broj stranaka, proizvoda ili transakcija korištenjem statistički valjanih uzoraka na temelju raspoloživih podataka u vrijeme odabira ili na najveći reprezentativni obujam proizvodnje, prodaje ili izvoza koji se razumno može ispitati u raspoloživom razdoblju. 2. Komisija odabire stranke, vrstu proizvoda ili transakcija prema ovom članku, iako se prednost daje odabiru uzorka u savjetovanju s, i uz pristanak, dotičnih stranaka, pod uvjetom da su stranke poznate i da su dale na raspolaganje dovoljno podataka u roku od tri tjedna od pokretanja ispitnih postupka, a kako bi se omogućio odabir reprezentativnog uzorka.

3. Analiza

a) Prigovor koji je Opći sud iznio u pobijanoj presudi

122. Kako bi se moglo analizirati četvrti i peti žalbeni razlog, najprije valja, kao i u pogledu prvih triju žalbenih razloga, pojasniti doseg prigovora koji je iznio Opći sud. Naime, čak i što se tiče dijela pobijane presude koji se osporava u tim žalbenim razlozima, stranke se ne slažu o dosegu prigovora Općeg suda.

123. Komisija te ArcelorMittal i dr. tvrde da je Opći sud u pobijanoj presudi Komisiji naložio obvezu da provede analizu sniženja cijena svake vrste proizvoda odnosno svakog PCN-a koji prodaje industrija Unije. Također ističu da se osnovni prigovor Općeg suda ne odnosi na analizu učinaka dampinškog uvoza na cijene industrije Unije, nego na analizu takozvanog „nepripisivanja” iz članka 3. stavka 7. Osnovne uredbe, što nije istaknuto pred Općim sudom.

124. Nasuprot tomu, društvo Hubei Xinyegang tvrdi da je Opći sud prigovorio Komisiji da je samo proširila doseg svojih utvrđenja o sniženju cijena određenih vrsta proizvoda na vrste proizvoda u pogledu kojih se nije dokazalo sniženje cijena, i to bez obrazloženja. Prema tome, napominje da isključivanjem 17 vrsta proizvoda iz svoje analize Komisija nije dokazala učinke uvoza na cijene istovjetnog proizvoda u cjelini, čime je povrijedila članak 3. stavke 2. i 3. Osnovne uredbe.

125. U tom pogledu ističem, kao prvo, da je Opći sud u pobijanoj presudi najprije u točki 69. utvrdio da primjenom metode PCN-a Komisija nije mogla odrediti maržu sniženja cijena 17 vrsta proizvoda industrije Unije u pogledu kojih nisu postojali odgovarajući uvezani proizvodi. Nadalje, u točki 71. Opći je sud, pozivajući se na izvješće Žalbenog tijela, smatrao, međutim, da ništa u relevantnim odredbama ne omogućuje isključenje iz analize predviđene člankom 3. stavcima 2. i 3. Osnovne uredbe određenog obujma istovjetnog proizvoda koji nije bio predmet sniženja cijena, odnosno 17 proizvoda u pogledu kojih se nije mogla odrediti marža sniženja primjenom metode PCN-a.

126. Potonjom tvrdnjom Opći je sud prema mojem mišljenju izrazio načelo prema kojem je Komisija prilikom analize učinaka na cijene dužna uzeti u obzir sve prodaje istovjetnog proizvoda industrije Unije. Opći je sud zatim primijenio to načelo na predmetni slučaj i presudio da je Komisija, s obzirom na to da se ta analiza u predmetnom slučaju provela utvrđivanjem sniženja cijena primjenom metode PCN-a, bila dužna nužno uzeti u obzir sve PCN-e proizvođača iz Unije u uzorku kako bi utemeljila svoju analizu na svim relevantnim podacima.

127. Kao drugo, Opći je sud u točkama 73. i 74. pobijane presude u biti prigovorio Komisiji što je postojanje veze koju je utvrdila između analize sniženja cijena i promjene cijena industrije Unije utemeljila na pogrešnoj činjeničnoj osnovi ne uzimajući u obzir 17 vrsta predmetnih proizvoda, i to zato što se nije moglo isključiti da su te vrste proizvoda „u nezanemarivom dijelu doprinijele sniženju cijena proizvođača iz Unije u uzorku”.

128. Iz toga slijedi da se osnovni prigovor Općeg suda Komisiji sastoji od toga da Komisija u svojoj analizi nije uzela u obzir mogući doprinos (cijena) *17 vrsta proizvoda*, u pogledu kojih se nije mogla odrediti marža sniženja, promjeni cijena proizvođača Unije koju je izračunala s obzirom na istovjetan proizvod u cjelini.

b) Postoji li obveza Komisije da u analizi učinaka na cijene uvijek uzme u obzir sve vrste proizvoda industrije Unije obuhvaćene definicijom istovjetnog proizvoda?

129. U tom pogledu najprije valja ispitati postoji li, kao što se čini da to proizlazi iz točke 71. pobijane presude, obveza Komisije da u okviru svojeg ispitivanja učinaka dampinškog uvoza na cijene uvijek uzme u obzir sve vrste proizvoda koje prodaje industrija Unije, osobito kada se to ispitivanje provodi na temelju utvrđivanja sniženja cijena.

130. Kako bi utemeljio svoju načelnu tvrdnju sadržanu u točki 71. pobijane presude, Opći se sud pozvao na točku 5.180. izvješća Žalbenog tijela, u kojoj je to tijelo ocijenilo da su u tom slučaju kineska tijela bila „dužna ocijeniti znatnost sniženja cijena dampinškog uvoza u odnosu na „dio domaće proizvodnje u pogledu koje se nije utvrdilo sniženje cijena”.

131. Opći sud proširio je po analogiji doseg te tvrdnje na predmetni slučaj i, nakon što je u točki 70. pobijane presude prethodno presudio da se u pogledu 17 vrsta predmetnih proizvoda „nije utvrdilo sniženje cijena”, iz toga je u točki 71. izveo prethodno navedeno načelo prema kojem se dio istovjetnog proizvoda ne može isključiti iz ispitivanja učinaka na cijene.

132. Međutim, nisam uvjeren da se iz te točke izvješća Žalbenog tijela može izvesti opće načelo kao što je ono koje je utvrdio Opći sud. Naime, tu točku treba tumačiti u kontekstu slučaja koji je ispitalo Žalbena tijelo WTO-a. Kao što to proizlazi iz točke 75. ovog mišljenja, taj se predmet odnosio na situaciju u kojoj su kineska tijela propustila analizirati, i stoga nisu utvrdila, sniženje cijena proizvoda iz segmenta na koji se odnosi razred A, na koji su se usredotočile domaće prodaje, nego su samo na taj segment proširile utvrđena sniženja cijena u tržišnim segmentima, na koje su se odnosili razredi B i C i na koje se usredotočio dampinški uvoz.

133. Iz toga proizlazi da je u toj točki Žalbena tijelo htjelo navesti da se u takvoj prilično posebnoj situaciji, u kojoj su se domaće prodaje izrazito usredotočile na određeni segment (razred A), a dampinški uvoz na druge segmente (razredi B i C), kineska tijela nisu mogla ograničiti na proširenje utvrđenog sniženja u pogledu razreda B i C na proizvode iz segmenta na koji se odnosio razred A.

134. Za razliku od tog slučaja, Komisija u predmetnom slučaju nije isključila „dio domaće proizvodnje” iz utvrđenja sniženja cijena zbog razloga svrsishodnosti, nego nije mogla, kao što to sâm Opći sud priznaje, izračunati marginu sniženja cijena navedenih proizvoda, i to zbog uzorka i metode analize odabrane primjenom njezine diskrecijske ovlasti⁶¹.

135. Smatram da iz toga slijedi da se na navedenoj točki izvješća Žalbenog tijela ne može temeljiti opće načelo kao što je ono koje se može izvesti iz tvrdnje iz točke 71. pobijane presude, prema kojem je potrebno da Komisija uvijek u svojoj analizi sniženja cijena i učinaka na cijene uzme u obzir sve vrste proizvoda koje industrija Unije prodaje i koji su obuhvaćeni istovjetnim proizvodom kako je definiran.

136. Međutim, društvo Hubei Xinyegang tvrdi da je to načelo u skladu s pristupom koji je Sud primijenio u presudi u predmetu Changshu City. U tom pogledu valja podsjetiti na to da je Sud u toj presudi presudio da se članak 2. stavak 11. Osnovne uredbe ne može, s obzirom na njegov tekst, svrhu i kontekst u kojem se nalazi, tumačiti na način da se njime dopušta isključenje iz izračuna

⁶¹ U tom pogledu vidjeti također točku 152. ovog mišljenja.

dampinške marže izvoznih transakcija u Uniju koje se odnose na određene vrste predmetnog proizvoda i da, s druge strane, iz te odredbe proizlazi da su za potrebe tog izračuna sve institucije Unije dužne uzeti u obzir te transakcije⁶².

137. Međutim, u tom smislu smatram da tumačenje Suda u toj presudi u pogledu članka 2. stavka 11. Osnovne uredbe u vezi s izračunom dampinške marže nije nužno automatski prenosivo na ispitivanje sniženja cijena u smislu članka 3. stavaka 2. i 3. iste uredbe. Već gledajući na razini samog teksta, valja istaknuti da su te dvije odredbe formulirane na bitno drukčiji način. Naime, člankom 2. stavkom 11. Osnovne uredbe izričito se predviđa obveza uzimanja u obzir „cijene *svih* izvoznih transakcija”⁶³. Stoga se može smatrati da se u mjeri u kojoj su odredbe članka 3. stavaka 2. i 3. navedene uredbe drukčije formulirane njima ne nalaže da se u toj analizi *nužno* uzmu u obzir *sve* prodaje istovjetnog proizvoda od strane industrije Unije.

138. Osim toga, čini se da to također odgovara različitoj logici na kojoj se temelji izračun dampinške marže i utvrđivanje sniženja. Naime, dok se dampinška marža uobičajeno⁶⁴ izračunava uzimanjem u obzir domaćih prodaja i izvoza istog poduzetnika, odnosno proizvođača izvoznika, utvrđivanje sniženja cijena pretpostavlja usporedbu prodaja različitih proizvođača (odnosno dampinškog uvoza proizvođača izvoznika i domaćih prodaja industrije Unije).

139. Iz prethodne analize proizlazi da se ni izvješćem Žalbenog tijela, na koje se oslonio Opći sud, ni presudom u predmetu Changshu City, na koju se pozvalo društvo Hubei Xinyegang, ne može utemeljiti načelo prema kojem je Komisija u analizi sniženja cijena i, općenitije, učinaka na cijene dampinškog uvoza uvijek dužna uzeti u obzir sve prodaje proizvođača Unije koje se odnose na sve vrste istovjetnih proizvoda.

140. Međutim, s obzirom na navedeno smatram potrebnim iznijeti sljedeća razmatranja.

141. Kao prvo, kao što je to istaknuto u točkama 28. i 67. ovog mišljenja, iz članka 3. stavka 2. Osnovne uredbe proizlazi da je Komisija dužna provesti *objektivno ispitivanje* učinaka uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije. Stoga se ne može isključiti da bi u određenim okolnostima, kako bi se osigurala objektivnost tog ispitivanja, doista bilo potrebno uzeti u obzir cjelokupnu prodaju proizvoda industrije Unije.

142. Kao drugo, kao što to proizlazi iz sâmog teksta članka 3. stavaka 2. i 3. Osnovne uredbe, predmetna analiza pretpostavlja ispitivanje učinaka *uvoza* na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije. Kao što je to istaknuto u točki 35. ovog mišljenja, u predmetnom slučaju nije sporno da je to ispitivanje provedeno s obzirom na *cjelokupan uvoz* dotičnog proizvoda koji su obavili kineski izvoznici uključeni u uzorak.

143. Kao treće, kao što je to navedeno u točkama 28. i 29. ovog mišljenja, člankom 3. Osnovne uredbe ne predviđa se posebna metoda analize radi utvrđivanja postojanja štete ni, konkretnije, sniženja cijena te u tom pogledu institucije Unije imaju široku diskrecijsku ovlast zbog složenosti gospodarskih i političkih situacija koje moraju ispitati. U tom kontekstu je, u mjeri u kojoj je

⁶² Točka 61. presude u predmetu Changshu City

⁶³ U toj se odredbi navodi „postojanje dampinških marži tijekom razdoblja ispitnog postupka koje se uobičajeno utvrđuje na temelju usporedbe ponderirane prosječne uobičajene vrijednosti i ponderiranog prosjeka cijena *svih* izvoznih transakcija [Unije]”. Moje isticanje

⁶⁴ To očito nije slučaj kada se uobičajena vrijednost određuje na temelju podataka o analognoj zemlji u smislu članka 2. stavka 7. Osnovne uredbe.

zajamčena objektivnost ispitivanja, na navedenim institucijama da odaberu metodu analize koju, ovisno o posebnostima predmetnog ispitnog postupka, smatraju najprikladnijom za utvrđivanje učinaka na cijene.

144. Kao četvrto, s jedne strane proizlazi iz sporne uredbe da je Komisija u predmetnom slučaju odabrala primijeniti uzorak u skladu s člankom 17. Osnovne uredbe⁶⁵ u pogledu kako kineskih proizvođača izvoznika tako i proizvođača iz Unije. Takav uzorak, u pogledu kojeg je sudska praksa priznala određenu diskrecijsku ovlast⁶⁶, nije osporen u ovom slučaju.

145. S druge strane, kao što je to već navedeno u točkama 33., 34. i 90. te sljedećim točkama ovog mišljenja, u predmetnom slučaju Komisija je primjenom prethodno navedene diskrecijske ovlasti odlučila upotrijebiti metodu PCN-a radi utvrđivanja sniženja cijena. Ta metoda, koja također nije osporena, bila je, među ostalim, namijenjena tomu da se osigura usporedivost cijena proizvoda koji potječu od različitih poduzetnika, a koje je trebalo usporediti. Kako bi se osigurala ta usporedivost, određivanje različitih PCN-a temelji se, kao što je to već navedeno, na fizičkim i tehničkim svojstvima proizvoda. Međutim, kao što to pravilno ističu ArcelorMittal i dr., uporaba takvog sustava pretpostavlja kompromis između, s jedne strane, potrebe osiguranja navedene usporedivosti cijena i, s druge strane, potrebe osiguranja mogućnosti usporedbe najvećeg mogućeg broja uvoza i domaćih prodaja kako bi se postigao najreprezentativniji mogući rezultat. U tom smislu, što je detaljniji PCN, to su više usporedivi uvezani i domaći proizvodi obuhvaćeni PCN-om. Međutim, istodobno što je PCN detaljniji, veći je rizik da određeni proizvodi (PCN) nemaju ekvivalente i da ih se stoga ne može uzeti u obzir u analizi. U predmetnom slučaju utvrđeno je da je primjena metode PCN-a, kako ju je zamislila Komisija, omogućila vrlo visoku razinu usporedivosti s obzirom na to da je 100 % dampinškog uvoza uspoređeno s 92 % domaćih prodaja poduzetnika u uzorku. Kao što je već istaknuto, ta se metoda nije osporila.

146. Pogrešku koju Opći sud stavlja na teret Komisiji valja analizirati s obzirom na ta razmatranja.

c) Pogreška koju Opći sud prigovara Komisiji

147. Iz točke 76. pobijane presude proizlazi da je Opći sud prigovorio Komisiji da nije uzela u obzir sve relevantne podatke u predmetnom slučaju u okviru ispitivanja sniženja cijena i učinka dampinškog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije.

148. Iz točaka 73. i 74. pobijane presude, navedenih u točkama 113. i 127. ovog mišljenja, proizlazi da su, što se tiče drugog prigovora, relevantni podaci koje Komisija pogrešno nije uzela u obzir bili podaci o utjecaju koji su prodajne cijene 17 vrsta proizvoda u pogledu kojih se nije moglo utvrditi sniženje cijena mogle imati na sniženje prodajnih cijena proizvođača iz Unije u uzorku koje su se odnosile na dotičan istovjetni proizvod u cjelini. Kao što je to istaknuto u točki 128. ovog mišljenja, Opći je sud u biti prigovorio Komisiji da u svojoj analizi sniženja cijena i učinaka na cijene nije uzela u obzir mogući doprinos prodaja tih 17 vrsta proizvoda u promjeni cijena proizvođača Unije koje se odnose na dotični istovjetni proizvod razmatran u cijelosti.

149. Međutim, u tom pogledu ističem, s jedne strane, da, kao što je to istaknuto u točki 142. ovog mišljenja, iz teksta članka 3. stavaka 2. i 3. Osnovne uredbe izričito proizlazi da se analiza učinaka na cijene odnosi na učinke *dampinškog uvoza* na cijene istovjetnog proizvoda na tržištu Unije, a ne

⁶⁵ Vidjeti uvodne izjave 6. do 13. Privremene uredbe i 6. do 11. sporne uredbe.

⁶⁶ Vidjeti presudu od 15. lipnja 2017., T.KUP (C-349/16, EU:C:2017:469, t. 31.).

na učinak cijena jednog dijela istovjetnih proizvoda. Međutim, u predmetnom slučaju Opći je sud prigovorio Komisiji da je povrijedila te odredbe *ne* time što nije uzela u obzir učinke *uvoza* (100 % kojeg je razmotreno u analizi), nego time što nije uzela u obzir *učinke prodaja* 17 vrsta proizvoda proizvođača iz Unije.

150. S druge strane, taj se prigovor odnosi na navodni propust da se provjeri da sniženje cijena istovjetnog proizvoda u cijelosti nije bilo „nezanemarivo” zbog pada cijena 17 vrsta predmetnih proizvoda. To znači da je Komisija morala utvrditi jesu li cijene tih 17 vrsta proizvoda nerazmjerno doprinijele sniženju cijena istovjetnog proizvoda u cijelosti u odnosu na posljedice koje je na tako promatrani istovjetni proizvod imalo sniženje cijena drugih 49 vrsta proizvoda u pogledu kojih se utvrdilo sniženje.

151. Međutim, kao što su društvo Arcelor Mittal i dr. pravilno istaknuli, do tog nerazmjernog sniženja cijena 17 vrsta predmetnih proizvoda moglo je doći isključivo zbog dvaju razloga: ili zbog nerazmjernog učinka dampinškog uvoza na te proizvode ili zbog učinaka drugih unutarnjih ili vanjskih čimbenika osim tog uvoza. Međutim, u tom kontekstu radi se o jednom od tih dvaju uzroka. U prvom slučaju to nerazmjerno sniženje znači da je dampinški uvoz utjecao na cijene tih 17 vrsta proizvoda još više nego što je to utvrdila Komisija u odnosu na druge vrste proizvoda u pogledu kojih se utvrdilo sniženje cijena. Međutim, u tom slučaju zaključak o postojanju štetnih učinaka na cijene istovjetnog proizvoda zbog uvoza na tržište Unije zasigurno se ne bi mogao dovesti u pitanje kao pogrešan. U drugom slučaju nerazmjerno sniženje cijena tih proizvoda bilo bi, naprotiv, posljedica utjecaja „drugih čimbenika [osim uvoza] koji istodobno nanose štetu industriji Unije”. Međutim, kao što to ističe Komisija, ispitivanje tih drugih čimbenika obuhvaćeno je analizom „nepripisivanja” predviđenom u stavku 7. članka 3. Osnovne uredbe, čiju povredu nije istaknulo društvo Hubei Xinyegang i stoga se njome ne može opravdati prihvaćanje njezine tužbe⁶⁷.

152. Što se tiče tih 17 vrsta proizvoda, moram još istaknuti da je prema mojem mišljenju pogrešan zaključak do kojeg je na temelju utvrđenja iz točke 70. pobijane presude Opći sud došao naposljetku u točki 71. pobijane presude, a prema kojem se sniženje cijena nije odnosilo na 17 vrsta predmetnih proizvoda. Naime, upravo se zbog uzorka i odabira metode PCN-a, kao što je to, uostalom, sâm Opći sud istaknuo u točki 69. pobijane presude, nije mogla izračunati marža sniženja cijena tih vrsta proizvodâ⁶⁸. Međutim, to ne znači da se sniženje cijena nije odnosilo na tih 17 vrsta proizvodâ. Naime, nije isključeno da su drugi kineski izvoznici koji nisu bili uključeni u uzorak uvezli tih 17 vrsta proizvodâ po cijenama koje su znatno niže od onih proizvođača iz Unije⁶⁹. To utvrđivanje nije bilo moguće isključivo zbog Komisijina odabira metode u okviru njezine diskrecijske ovlasti, koja uostalom nije osporena.

153. Smatram da iz prethodno navedenog proizlazi da analiza Općeg suda iz točaka 68. do 76. pobijane presude također sadržava pogreške koje se tiču prava jer je Opći sud i taj dio presude utemeljio na pogrešnom tumačenju članka 3. stavaka 2. i 3. Osnovne uredbe.

⁶⁷ U tom pogledu ističem da se to utvrđenje nije dovelo u pitanje argumentacijom društva Hubei Xinyegang navedenom u točki 119. ovog mišljenja, koja se temelji na tome da nije osporena točka 86. pobijane presude. Naime, u točki 76. pobijane presude Opći sud prigovorio je Komisiji da nije uzela u obzir sve relevantne podatke u okviru analize sniženja cijena i učinaka na cijene te da je, prema tome, povrijedila članak 3. stavke 2. i 3. Osnovne uredbe. Stoga prigovor Općeg suda valja ocijeniti s obzirom na te odredbe.

⁶⁸ U tom smislu valja tumačiti Komisijinu tvrdnju navedenu u točki 70. pobijane presude da se „sniženje cijena izvezenih kineskih proizvoda u uzorku” nije po definiciji odnosilo na tih 17 vrsta proizvoda.”

⁶⁹ To dodatno razlikuje ovaj slučaj od onog o kojem je Žalbena tijelo odlučilo u izvješću „HP-SSST”, u kojem kineska tijela nisu utvrdila sniženje cijena proizvoda na koje se odnosi razred A zbog nepostojanja uvoza u taj segment, a ne zbog izbora odabira uzorka i metode analize.

D. Šesti žalbeni razlog, koji se odnosi na pogrešno određivanje intenziteta sudskog nadzora

1. Argumentacija stranaka

154. Šesti žalbeni razlog Komisije, koju podupiru ArcelorMittal i dr., podijeljen je na tri dijela. Prvim dijelom Komisija prigovara Općem sudu da je prekoračio tužbeni zahtjev prekvalificirajući prvi i drugi tužbeni razlog u prvostupanjskom postupku, čime je proširio opseg spora izvan strogih granica utvrđenih sâmom tužbom. Naime, društvo Hubei Xinyegang nije osporilo utvrđene činjenice, nego je osporilo njihovu ocjenu dovođenjem u pitanje načina na koji je Komisija izvršila svoju diskrecijsku ovlast.

155. U drugom dijelu Komisija tvrdi da je Opći sud u točkama 34., 35. i 45. pobijane presude pogrešno utvrdio intenzitet sudskog nadzora koji je trebao provesti. Ističe da se u pobijanoj presudi oslonio na široko tumačenje pojma „utvrđivanje činjenica” koje se ne temelji na sudskoj praksi i nije u skladu s intenzitetom sudskog nadzora priznatim u ustaljenoj sudskoj praksi. Smatra da je Opći sud primijenio cjelokupan sudski nadzor, iako je bio primjenjiv kriterij očite pogreške.

156. U trećem dijelu Komisija tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku u pogledu pravne kvalifikaciji činjenica. Čak i da je intenzitet sudskog nadzora koji je utvrdio bio prikladan, što ovdje nije slučaj, Komisija se s time uskladila jer je tijekom ispitnog postupka prikupila sve podatke potrebne za provedbu analize po segmentu tržišta i za ocjenu 17 spornih PCN-a.

157. Što se tiče prvog dijela, društvo Hubei Xinyegang ističe da iz sâme tužbe u prvostupanjskom postupku proizlazi da Opći sud nije prekvalificirao tužbene razloge koje je ono iznijelo, nego ih je samo prihvatio. U pogledu drugog dijela tvrdi da je Opći sud pravilno primijenio sudski nadzor, u skladu sa sudskom praksom Suda. Što se tiče trećeg dijela, navodi da, čak i da je točno da je Komisija prikupila sve podatke potrebne za analizu, to ne proizlazi iz sporne uredbe ni iz dokaza podnesenih Općem sudu.

2. Analiza

158. Najprije, što se tiče prvog dijela ovog žalbenog razloga, slažem se s društvom Hubei Xinyegang da iz tužbe u prvostupanjskom postupku proizlazi da je Opći sud u pobijanoj presudi doista prihvatio tužbene razloge koji se odnose na povredu članka 3. stavaka 2., 3. i 6. Osnovne uredbe, koje je to društvo istaknulo, a da ih pritom nije prekvalificirao. Stoga, prvi dio ovog žalbenog razloga treba prema mojem mišljenju odbiti.

159. To međutim ne znači da Opći sud time ne može, kao što to tvrdi Komisija u okviru drugog dijela, primijeniti pogrešan intenzitet sudskog nadzora.

160. U tom pogledu valja podsjetiti na to da, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, utvrđivanje postojanja štete koju je pretrpjela industrija Unije pretpostavlja ocjenu složenih gospodarskih situacija i da sudski nadzor takve ocjene mora biti ograničen na provjeru poštovanja postupovnih pravila, materijalne točnosti utvrđenih činjenica, nepostojanja očite pogreške u ocjeni tih činjenica ili nepostojanja zlouporabe ovlasti. To je osobito slučaj u pogledu utvrđivanja čimbenika koji uzrokuju štetu industriji Unije u okviru antidampinškog ispitnog postupka⁷⁰.

⁷⁰ Presude od 10. rujna 2015., Bricmate (C-569/13, EU:C:2015:572, t. 46. i navedena sudska praksa), i od 10. srpnja 2019., Caviro Distillerie i dr./Komisija (C-345/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:589, t. 15.)

161. U tom smislu Sud je također presudio da ispitivanje dokaza na kojima institucije Unije temelje svoja utvrđenja, koje provodi Opći sud, ne predstavlja novu ocjenu činjenica kojom se zamjenjuje ocjena tih institucija. Tim se ispitivanjem ne zadire u široku diskrecijsku ovlast tih institucija u području trgovinske politike, nego se samo utvrđuje jesu li ti dokazi takve prirode da se njima podupiru zaključci tih institucija. Opći sud stoga ne treba samo provjeriti materijalnu točnost navedenih dokaza, njihovu pouzdanost i dosljednost, nego i nadzirati predstavljaju li ti elementi skup relevantnih podataka koje treba uzeti u obzir prilikom ocjene složene situacije i jesu li oni takve prirode da podupiru zaključke koji su iz njih izvedeni⁷¹.

162. Osim toga, u okviru nadzora zakonitosti iz članka 263. UFEU-a Sud Unije ni u kojem slučaju ne može svojim obrazloženjem zamijeniti obrazloženje donositelja pobijanog akta⁷².

163. Što se tiče predmetnog slučaja, ističem, kao prvo, da se u točki 34. pobijane presude Opći sud pozvao na izraz naveden u svojoj ustaljenoj sudskoj praksi⁷³, u kojoj se u biti navode načela utvrđena u sudskoj praksi Suda navedenoj u točkama 160. i 161. ovog mišljenja. Međutim, ta formulacija sadržava rečenicu koja se ne nalazi u toj sudskoj praksi Suda, odnosno onu prema kojoj „ograničeni sudski nadzor ne podrazumijeva da se sud Unije suzdrži od nadzora nad tumačenjem ekonomskih podataka od strane institucija”. Čini se da ta rečenica jasno proizlazi iz sudske prakse koja se odnosi na opseg sudskog nadzora u području tržišnog natjecanja⁷⁴. Međutim, ne vjerujem da se određivanje opsega sudskog nadzora koji provodi Sud u području tržišnog natjecanja automatski može prenijeti u područje antidampinga. Iako su gospodarske prirode te se odnose na ponašanja poduzetnika i oba ulaze u isključivu nadležnost Unije, ta dva područja ipak imaju bitno različite elemente. Konkretno, institucije, s jedne strane, raspolažu vrlo različitim istražnim ovlastima u tima dvama područjima, a u području antidampinga, za razliku od područja tržišnog natjecanja, Osnovnom uredbom ne dodjeljuju se Komisiji nikakve istražne ovlasti koje bi joj omogućile obvezivanje društava na sudjelovanje u ispitnom postupku ili na dostavljanje podataka⁷⁵. S druge strane, diskrecijska ovlast koja se priznaje institucijama u području antidampinga u načelu mora biti šira s obzirom na to da, kao što to izričito proizlazi iz sudske prakse, proizlazi iz nužnosti da se razmotri složenost ne samo gospodarskih situacija, kao u području tržišnog natjecanja, nego i onih političkih⁷⁶.

164. Kao drugo, valja podsjetiti da, kao što je to Opći sud istaknuo i kao što je navedeno u točki 28. ovog mišljenja, člankom 3. Osnovne uredbe ne predviđa se posebna metoda analize radi utvrđivanja postojanja štete i, konkretnije, sniženja cijena. Budući da nije propisana točna metoda provedbe te analize, koja podrazumijeva procjenu složenih gospodarskih situacija, tim više postoji diskrecijska ovlast Komisije.

165. U tom kontekstu valja prema mojem mišljenju istaknuti da, iako je, kao što to proizlazi iz ustaljene sudske prakse Suda navedene u točki 161. ovog mišljenja, Opći sud dužan provjeriti predstavljaju li dokazi dostupni Komisiji sve relevantne podatke koje treba uzeti u obzir prilikom ocjene složene situacije, to ne znači da u toj ocjeni Opći sud može ići tako daleko da prekorači granice ograničenog sudskog nadzora, čime bi zamijenio Komisijinu ocjenu vlastitom ocjenom. Utvrđenje da Komisija nije imala sve relevantne podatke mora dovesti do zaključka da je, slijedom

⁷¹ Presuda od 18. listopada 2018., Gul Ahmed Textile Mills/Vijeće (C-100/17 P, EU:C:2018:842, t. 64. i navedena sudska praksa)

⁷² Presuda od 10. srpnja 2019., Caviro Distillerie i dr./Komisija (C-345/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:589, t. 17. i navedena sudska praksa)

⁷³ Vidjeti, među ostalim, presude od 29. siječnja 2014., Hubei Xinyegang Steel/Vijeće (T-528/09, EU:T:2014:35, t. 53.), te od 28. lipnja 2019., Changmao Biochemical Engineering/Komisija (T-741/16, neobjavljena, EU:T:2019:454, t. 30. i navedena sudska praksa).

⁷⁴ Vidjeti presudu od 8. prosinca 2011., KME i dr./Komisija (C-272/09 P, EU:C:2011:810, t. 94.).

⁷⁵ U tom pogledu mišljenje nezavisnog odvjetnika P. Mengozzija u predmetu EBMA/Vijeće (C-61/16 P, EU:C:2017:615, t. 50.)

⁷⁶ Vidjeti točku 29. ovog mišljenja i ustaljenu sudsku praksu navedenu u bilješci 23.

toga, ta institucija počinila očitu pogrešku u ocjeni. Drugim riječima, sudsku praksu navedenu u točki 161. ovog mišljenja treba tumačiti s obzirom na sudsku praksu navedenu u točki 160. ovog mišljenja. Iz toga proizlazi da, kako bi se poništila uredba poput one sporne u ovom predmetu, Sud Unije mora utvrditi da je eventualna nedostatnost podataka relevantnih za ocjenu složene gospodarske situacije dovela do očite pogreške u ocjeni Komisije.

166. Kao treće i s obzirom na prethodna razmatranja, smatram da treba dati nekoliko pojašnjenja o opsegu navedene diskrecijske ovlasti koja se priznaje institucijama. Naime, prilično je tanka granica između utvrđenja dostatnosti podataka relevantnih za ocjenu složene gospodarske situacije i osporavanja primijenjene metode analize.

167. U tom pogledu smatram da se u situaciji poput one o kojoj je riječ u predmetnom slučaju ta diskrecijska ovlast odnosi barem na odluke koje se odnose na izbor metode analize, podatke i dokaze koje treba prikupiti, načine izračuna koje treba upotrijebiti za određivanje marže sniženja kao i tumačenje i ocjenu prikupljenih podataka. Što se tiče svih tih pitanja, valja primijeniti standard očite pogreške, a sudski nadzor koji sud Unije treba provesti je ograničen.

168. Analizirajući ovaj predmet s obzirom na prethodna razmatranja, iz točaka 59. i 60. ovog mišljenja proizlazi da se prvi prigovor Općeg suda Komisiji odnosi, s jedne strane, na činjenicu da Komisija nije uzela u obzir, unatoč primjeni metode PCN-a, segmentaciju tržišta u okviru analize sniženja cijena i, općenitije, učinaka na cijene te, s druge strane, na to da nije provela dodatnu analizu radi provjere da to sniženje cijena istovjetnog proizvoda industrije Unije u cjelini nije rezultat promjena do kojih je došlo u segmentu tržišta na kojem dampinški uvoz nije imao znatan utjecaj zbog njegova neznatnog obujma ili neznatne razine sniženja cijena.

169. Iz točke 128. ovog mišljenja proizlazi da je u okviru drugog prigovora Opći sud prigovorio Komisiji da u svojoj analizi nije uzela u obzir mogući doprinos cijena 17 vrsta proizvoda, u pogledu kojih se nije moglo utvrditi sniženje cijena, u promjeni cijena proizvođača Unije koja se izračunala u odnosu na dotični istovjetni proizvod u cjelini.

170. Zbog tih dviju navodnih pogrešaka u analizi Opći je sud u točki 76. pobijane presude zaključio da Komisija nije uzela u obzir sve relevantne podatke u ovom slučaju.

171. U tom pogledu ističem, s jedne strane, da ti prigovori pokazuju poprilično visoki stupanj intervencije Općeg suda u analizu sniženja cijena koju je provela Komisija, a koji prema mojem mišljenju teško može biti u skladu s ograničenim intenzitetom sudskog nadzora utvrđenim sudskom praksom navedenom u točki 160. ovog mišljenja. U tom pogledu ističem, među ostalim, da je, kao što to proizlazi iz naslova odjeljka pobijane presude koji počinje u točki 53., cilj drugog dijela prvog tužbenog razloga koji je društvo Hubei Xinyegang istaknulo u prvostupanjskom postupku i koji je prihvatio Opći sud bio dovesti u pitanje metodu koju je Komisija upotrijebila za svoje ispitivanje sniženja cijena, koje je prema mojem mišljenju, kao što je to istaknuto u točki 167. ovog mišljenja, nedvojbeno obuhvaćeno širokom diskrecijskom ovlašću priznatoj Komisiji u predmetnom području.

172. S druge strane, ističem da Opći sud uopće nije utvrdio da je navodno neuzimanje u obzir svih relevantnih podataka u predmetnom slučaju dovelo do očite pogreške Komisije. Iz toga prema mojem mišljenju slijedi da Opći sud nije primijenio standard koji se zahtijeva sudskom praksom u pogledu izvršavanja sudskog nadzora u slučaju kao što je ovaj.

173. S obzirom na sva prethodna razmatranja smatram da šesti žalbeni razlog također treba prihvatiti.

E. Zaključak o žalbi

174. Iz točaka 109., 110., 153. i 173. ovog mišljenja proizlazi da i dio presude koji se odnosi na prvi prigovor koji je Opći sud istaknuo (točke 59. do 67. i točke 77. do 79.) i dio pobijane presude koji se odnosi na drugi prigovor (točke 68. do 76.) sadržavaju prema mojem mišljenju pogreške koje se tiču prava. Iz toga slijedi da pobijanu presudu treba ukinuti u dijelu koji se odnosi na analizu Općeg suda u pogledu prvog tužbenog razloga koji je u prvostupanjskom postupku iznijelo društvo Hubei Xinyegang.

175. U mjeri u kojoj je, kao što to proizlazi iz točke 88. pobijane presude, Opći sud temeljio prihvatanje drugog tužbenog razloga koji je u prvostupanjskom postupku istaknulo društvo Hubei Xinyegang isključivo na istim utvrđenjima kao u okviru analize prvog tužbenog razloga, valja, kao što to tvrdi Komisija, također ukinuti dio pobijane presude koji se odnosi na analizu drugog tužbenog razloga (točke 82. do 89.) i, prema tome, pobijanu presudu u cijelosti.

VI. Tužba pred Općim sudom

176. U skladu s prvim stavkom članka 61. Statuta Suda Europske unije, Sud može u slučaju ukidanja presude Općeg suda konačno odlučiti o sporu ako to stanje postupka dopušta.

177. Smatram da je to slučaj u pogledu prvog i drugog tužbenog razloga koje je istaknulo društvo Hubei Xinyegang pred Općim sudom i koji su sažeti u točkama 24., 25. i 82. pobijane presude. Naime, iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da, suprotno onomu što je utvrdio Opći sud, argumenti društva Hubei Xinyegang u okviru tih prvih dvaju tužbenih razloga ne dokazuju nikakvu očitu pogrešku Komisije u analizi sniženja cijena i učinaka dampinškog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije.

178. Nasuprot tomu, smatram da stanje postupka ne dopušta da Sud odluči o trećem i četvrtom tužbenom razlogu, koje Opći sud nije analizirao u pobijanoj presudi i u pogledu kojih se ne može isključiti da je potrebno dodatno ispitivanje. U tim okolnostima smatram da predmet treba vratiti Općem sudu na ponovno odlučivanje o tim preostalim tužbenim razlozima.

VII. Troškovi

179. U skladu s člankom 184. stavkom 2. Poslovnika Suda, kad je žalba osnovana i Sud sâm konačno odluči o sporu, Sud odlučuje o troškovima. Budući da to nije slučaj u ovom predmetu, o troškovima će se odlučiti naknadno.

VIII. Zaključak

180. S obzirom na prethodna razmatranja predlažem Sudu da odluči kako slijedi:

- ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 24. rujna 2019., Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija (T-500/17, neobjavljena, EU:T:2019:691);

- odbijaju se prvi i drugi tužbeni razlog koje je društvo Hubei Xinyegang Special Tube istaknulo u prvostupanjskom postupku;
- predmet se vraća Općem sudu na ponovno odlučivanje o preostalim tužbenim razlozima;
- o troškovima će se odlučiti naknadno.